

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 18. helmikuuta 2022
(OR. fr, en)

6292/22

Toimielinten välinen asia:
2021/0104(COD)

DRS 8
EF 50
ECOFIN 128
SUSTDEV 37
CODEC 163
IA 13
COMPET 95

ILMOITUS

Lähettiläjä: Pysyvien edustajien komitea (Coreper I)
Vastaanottaja: Neuvosto

Ed. asiak. nro: 5864/22
Kom:n asiak. nro: 8132/21

Asia: Direktiivi direktiivien 2013/34/EU, 2004/109/EY ja 2006/43/EY sekä
asetuksen (EU) N:o 537/2014 muuttamisesta yritysten
kestävyysraportoinnin osalta
Yleisnäkemyks

I Johdanto

Euroopan komissio esitti 21. huhtikuuta 2021 ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2013/34/EU, 2004/109/EY ja 2006/43/EY sekä asetuksen (EU) N:o 537/2014 muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta¹. Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 50 ja 114 artiklaan.

---

¹ Asiak. 8132/21 + COR 1 + ADD 1 COR 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3 COR 1.

Ehdotuksen tavoitteena on korjata voimassa olevien sääntöjen muita kuin taloudellisia tietoja koskevat puutteet. Kestävyyseraportoinnin avulla voitaisiin houkutella investointeja ja lisärahoitusta helpottamaan siirtymistä kohti vihreän kehityksen ohjelmassa tarkoitettua kestäväää taloutta. Näin ollen yritysten on tiedotettava paremmin niihin kohdistuvista kestävyteen liittyvistä riskeistä sekä niiden omasta vaikutuksesta ihmisiin ja ympäristöön.

Ehdotuksen keskeiset uutuudet ovat seuraavat:

- laajennetaan raportointivaatimusten soveltamisalaa koskemaan useampia yritystyypppejä, myös kaikkia suuria yrityksiä ja säännellyillä markkinoilla noteerattuja yrityksiä (ei kuitenkaan julkisesti noteerattuja mikroyrityksiä);
- edellytetään kestävyystietojen varmentamista;
- täsmennetään yksityiskohtaisemmin tiedot, jotka yritysten olisi raportoitava, ja edellytetään niitä raportoimaan EU:n pakollisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti;
- säädetään, että kaikki tiedot julkaistaan niille erikseen varatussa yritysten toimintakertomusten osassa.

II Tilannekatsaus

Asiaa alettiin käsitellä neuvostossa 7. kesäkuuta 2021 Portugalin puheenjohtajakaudella, ja koska kaikki valtuuskunnat toimivat rakentavasti, yritsoikeustyöryhmä edistyi käsittelyssä merkittävästi.

Työryhmä käsitteli 8. joulukuuta 2021 puheenjohtajavaltio Slovenian esittelemää ensimmäistä kompromissitekstiä (14268/21). Työryhmä käsitteli 13. ja 20. tammikuuta 2022 valtuuskuntien huomautuksia ja lausumia ja jatkoi keskusteluja muokatun kompromissiehdotuksen pohjalta. Puheenjohtajavaltio esitti tarkistetun kompromissitekstin² 28. tammikuuta 2022. Työryhmä käsitteli tarkistettua kompromissitekstiä 3. ja 9. helmikuuta 2022 pidetyissä kokouksissaan. Pysyvien edustajien komitea antoi 16. helmikuuta 2022 tukensa puheenjohtajavaltion esittelemälle kompromissitekstille³, joka hyväksyttiin sellaisenaan lukuun ottamatta yhden valtuuskunnan ehdottamaa ja useiden muiden kannattamaa 29 b artiklan 2 b kohtaan tehtyä virkkeen lisäystä, jolla säädetään siirtymäkaudesta, jonka aikana pk-yrityksille myönnettäisiin joustoa arvoketjuja koskevien tietojen julkistamiseen. Lisätyn tekstin sanamuoto on seuraava: "**Lisäksi jos tämän direktiivin kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden aikana kaikkia liikesuhteita ja toimitusketjua koskevia tietoja ei ole saatavilla, yrityksen on lisättävä hallussaan olevat tiedot sekä lausunto siitä, että yrityksen arvoketjun liikesuhteet ja sen arvoketjussa olevat yritykset eivät asettaneet tarvittavia tietoja saataville.**".

Tekstiin tehdyt tärkeimmät muutokset alkuperäiseen ehdotukseen nähden ovat seuraavat:

Soveltamisala (*tilinpäätösdirektiivin 1 ja 2 artikla*)

Kompromissitekstissä täsmennetään, miten kestävyysraportointia koskevia vaatimuksia sovelletaan pankkeihin ja vakuutusyhtiöihin. Ehdotukseen lisättiin luottolaitoksille ja vakuutusyhtiöille oma liikevaihdon määritelmä, jotta niiden erityispiirteet voitaisiin ottaa huomioon

---

² 5788/22.

³ 5864/22.

Paikka (*tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 1 kohta ja 29 a artiklan 1 kohta*).

Direktiivissä säädetään, että kestävyystiedot on julkaistava selvästi erottuvassa toimintakertomuksen osassa kestävyysraportoinnin luettavuuden ja näkyvyyden parantamiseksi.

Aineettomat resurssit – määritelmä ja tiedottaminen (*tilinpäätösdirektiivin 19 artikla*)

Jotkin valtuuskunnat pyysivät selventämään "aineettomien resurssien" määritelmää ja niihin liittyviä velvoitteita. Puheenjohtajavaltio ehdotti kompromissina, että aineettomia resursseja koskeva julkistamisvelvollisuus lisättäisiin toimintakertomuksen sisältöä koskevaan tilinpäätösdirektiivin 19 artiklaan.

Pienet ja keskisuuret yritykset – tietojen julkistamista koskevat velvollisuudet
(*tilinpäätösdirektiivin 19 a artikla*)

Pk-yritysten osalta useat valtuuskunnat pyysivät, että kaikki pk-yritykset jätettäisiin soveltamisalan ulkopuolelle. Toiset valtuuskunnat vaativat, että pk-yrityksiltä vaadittavia julkistettavia tietoja koskevat velvollisuudet määriteltäisiin entistä tarkemmin (yksinkertaistetut standardit) sekä julkisesti noteerattujen pk-yritysten pakollisen raportoinnin että muiden pk-yritysten vapaaehtoisen raportoinnin osalta. Puheenjohtajavaltio vahvisti pk-yritysten mahdollisuuksia rajata julkistettavia tietoja (lukuun ottamatta pk-yrityksiä, jotka ovat samalla suurten yritysten emoyrityksiä).

Valtuuskuntien enemmistö pyysi, että yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen raportointia varten säädettäisiin muita tytäryhtiöitä koskevaa poikkeusta vastaava poikkeus tapauksissa, joissa kyseiset yhteisöt ovat sellaisen konsernin tytäryhtiöitä, johon raportointivelvollisuuksia sovelletaan, edellyttäen että tytäryhtiöitä koskevat tarvittavat tiedot sisältyvät konsernitason raportointiin. Tässä vaiheessa puheenjohtajavaltio päätti säilyttää poikkeuksen (*tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 7 a kohta ja 29 a artiklan 7 a kohta*).

Kielijärjestelyt (*tilinpäätösdirektiivin 29 a artikla*)

Kompromissitekstissä otetaan huomioon tiettyjen valtuuskuntien ilmaisemat huolenaiheet säätämällä, että jäsenvaltio voi vaatia, että sen sääntelyn alaisten, kestävyysraportoinnista vapautettujen yritysten emoyritysten toimintakertomukset ja varmennusraportit on julkaistava jollakin kyseisen jäsenvaltion hyväksymistä kielistä.

Arvoketju (*tilinpäätösdirektiivin 29 b artiklan 2 b kohta*)

Monet valtuuskunnat nostivat esiin sen, että yritysten saattaa olla vaikeaa kerätä tietoja arvoketjuna kaikista toimijoista, erityisesti pk-yrityksistä. Kompromissitekstissä nämä haasteet otetaan huomioon standardien laadinnassa lieventämällä oikeasuhteisesti julkistamisvaatimuksia erityisesti sellaisten arvoketjuihin kuuluvien yritysten osalta, joihin tämän direktiivin velvollisuuksia ei sovelleta. Lisäksi tekstissä täsmennetään, että kolmen vuoden siirtymäkauden ajan yritykset, jotka eivät pysty toimittamaan tiettyjä tietoja, koska ne eivät saa näitä tietoja arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, erityisesti pk-yrityksiltä, saavat julkistamisen suhteen joustoa.

Yhtenäinen sähköinen raportointimuoto (*tilinpäätösdirektiivin 29 d artikla*)

Komission alkuperäinen ehdotus sisälsi säännöksiä, jotka koskivat yritysten kestävyysraportoinnin lisäksi menettelytapoja, jotka liittyvät kestävyystietojen keräämiseen tähän virallisesti valtuutettujen organisaatioiden toimesta. Asia liittyy yritysten taloudellisten ja muiden kuin taloudellisten tietojen eurooppalaisen keskitetyn palvelupisteen⁴ perustamiseen, joten sitä koskeva keskustelu päätettiin jättää käytäväksi kyseisen säädösehdotuksen käsittelyn yhteydessä. Kestävyyttä koskevan raportoinnin sähköinen muoto säilytettiin kuitenkin vaatimuksena tekstissä. Kompromissitekstistä on kuitenkin poistettu säännökset, joilla asetetaan yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin soveltamisalaan kuuluville listaamattomille yrityksille velvoite julkaista tilinpitotietonsa eurooppalaisessa yhtenäisessä sähköisessä raportointimuodossa (ESEF).

---

⁴ ESAP (eurooppalainen keskitetty yhteyspiste), ehdotus julkaistu 23. marraskuuta 2021, asiak. 14377/21.

Seuraamukset (*tilinpäätösdirektiivin 51 artikla*)

Valtuuskuntien enemmistö pyysi, että 51 artiklaan tehdyt muutokset poistettaisiin. Näin ollen puheenjohtajavaltio päätti poistaa artiklan, jolla muutetaan tilinpäätösdirektiivin 51 artiklaa.

Tilintarkastus ja tilintarkastajat (*tilinpäätösdirektiivin 34 b artikla*)

Jotkin valtuuskunnat korostivat, että on säädettävä, että erilliset tilintarkastajat voivat suorittaa yhtäältä lakisääteisiä tilintarkastuksia ja toisaalta kestävyysraportoinnin varmennuksia. Toiset valtuuskunnat pyysivät selkiyttämään riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia koskevia vaatimuksia. Tietyt valtuuskunnat pyysivät selkiyttämään kolmansien maiden tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöiden valvontaa koskevia säännöksiä. Asiaa on täsmennetty tekstissä.

Kestävyysraportoinnin varmistamista koskevat standardit (*avoimuusdirektiivin 23 artiklan 4 kohta*)

Kolmannen maan tilintarkastajan on varmistettava, että kestävyysraportointi on unionin hyväksymien varmennusstandardien mukaista. Muussa tapauksessa tilintarkastaja voi varmistaa kyseiset tiedot vastaavien standardien mukaisesti. Komissio voi hyväksyä vastaavuutta koskevia standardeja delegoiduilla säädöksillä.

Ammatillinen koulutus (*tilintarkastusdirektiivin 6 artikla*)

Jotkin valtuuskunnat pyysivät, että tilintarkastajat voisivat päättää, haluavatko he saada hyväksynnän suorittaa kestävyysraporttien varmennuksia vai jatkaa ainoastaan tilintarkastajina. Useat valtuuskunnat nostivat myös esiin kysymyksen käytännön koulutuksen kestosta. Kompromissitekstissä lyhennetään kestävyysraportoinnin varmistamista koskevan hyväksynnän edellyttämän käytännön koulutuksen kestoja kahdeksaan kuukauteen (alkuperäisessä tekstissä vastaava aika oli 12 kuukautta).

Kielto tarjota muita kuin kestävyysraportoinnin varmennuspalveluja (*tilintarkastusdirektiivin 25 c artikla*)

Useat valtuuskunnat pyysivät, että ristiriidat yrityksen kestävyysraportin varmentamisen ja samalle yritykselle tarjottavien neuvontapalvelujen välillä yksilöitäisiin. Tilintarkastusdirektiiviin on sisällytetty tätä koskevia säännöksiä. Ne perustuvat tilintarkastusta varten luotuun järjestelmään, ja niitä sovelletaan yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen tilintarkastukseen.

Kestävyysraportoinnin varmentamista koskevat velvollisuudet (*tilintarkastusdirektiivin 25 d artikla*)

Useat valtuuskunnat halusivat, että kestävyysraportoinnin varmentajat velvoitettaisiin ilmoittamaan petoksista vastaavasti kuin tilintarkastajat. Tilintarkastusdirektiiviin on sisällytetty tätä koskevia säännöksiä. Ne perustuvat tilintarkastusta varten luotuun järjestelmään, ja niitä sovelletaan yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen tilintarkastukseen.

Riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat (*tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 3 a kohta*)

Useat valtuuskunnat korostivat, että tarvitaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja samat vaatimukset riippumattomille varmennuspalvelujen tarjoajille ja lakisääteisille tilintarkastajille.

Puheenjohtajavaltio on mukauttanut tekstiä vastaavasti.

Määräaikojen mukauttaminen (ehdotuksen 5 artikla)

Monet valtuuskunnat pitivät joitakin määräaikoja liian kunnianhimoisina. Useat valtuuskunnat pyysivät, että määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettaisiin suhteessa direktiivin voimaantuloon, kun taas toiset valtuuskunnat ehdottivat soveltamispäivän lykkäämistä, jotta yrityksillä olisi riittävästi aikaa sopeutua muutoksiin. Tätä taustaa vasten puheenjohtajavaltio ehdottaa seuraavia määräaikoja:

- määräajat, joihin mennessä jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä (18 kuukautta voimaantulon jälkeen);
- täytäntöönpanon määräajat yrityksille:
  - 1. tammikuuta 2024 sellaisten yritysten osalta, joihin jo sovelletaan muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiiviä (vuoden 2024 tietojen raportointi vuonna 2025);
  - 1. tammikuuta 2025 sellaisten suurten yritysten osalta, joihin ei tällä hetkellä sovelleta muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiiviä (vuoden 2025 tietojen raportointi vuonna 2026);
  - 1. tammikuuta 2026 julkisesti noteerattujen pk-yritysten, pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten luottolaitosten ja vakuutusalan kytkösyriyten osalta (vuoden 2026 tietojen raportointi vuonna 2027).

Muut määräajat

- Kestävyysraportoinnin kohtuulliseen varmuustasoon siirtymisen määräajat: kuuden vuoden kuluttua voimaantulosta. (Tilintarkastusdirektiivin 26 a artikla)
- Standardien hyväksymisen määräajat komissiolle: 31. lokakuuta 2022 yleisten standardien hyväksymisen osalta ja 31. lokakuuta 2023 alakohtaisten standardien ja pk-yrityksiä koskevien standardien hyväksymisen osalta (tilinpäätösdirektiivin 29 b artikla).

III Päätelmät

Neuvostoa pyydetään

- **vahvistamaan yleisnäkemyistä koskeva yhteisymmärrys ja**
  - **kehottamaan puheenjohtajavaltiota aloittamaan tämän yleisnäkemyksen pohjalta neuvottelut Euroopan parlamentin kanssa, jotta yhteisymmärrykseen päästäisiin ensimmäisessä käsittelyssä.**
-

2021/0104 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**direktiivin 2013/34/EU, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja
asetuksen (EU) N:o 537/2014 muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 ja
114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

---

⁵ EUVL C [...], [...], s. [...].

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa⁶ Euroopan komissio sitoutui tarkastelemaan uudelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁷ säännöksiä, jotka koskevat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia. Euroopan vihreän kehityksen ohjelma on Euroopan unionin uusi kasvustrategia. Sen tavoitteena on muuttaa unioni nykyaikaiseksi, resurssitehokkaaksi ja kilpailukykyiseksi taloudeksi, jossa ei ole kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vuoteen 2050 mennessä. Tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä EU:n luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja ympäristövaikutuksilta. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteena on erottaa talouskasvu resurssien käytöstä ja varmistaa, että kaikki unionin alueet ja kansalaiset siirtyvät kestäväan talousjärjestelmään sosiaalisesti oikeudenmukaisella tavalla. Sillä edistetään tavoitetta rakentaa ihmisten hyväksi toimiva talous, vahvistetaan EU:n sosiaalista markkinataloutta ja autetaan varmistamaan, että talous on valmis tulevaisuuteen ja että se luo vakautta, työpaikkoja, kasvua ja investointeja. Nämä tavoitteet ovat erityisen tärkeitä, kun otetaan huomioon covid-19-pandemian aiheuttamat sosioekonomiset vahingot ja tarve kestäväan, osallistavaan ja oikeudenmukaiseen elpymiseen. Euroopan komissio ehdotti 4 päivänä maaliskuuta 2020 antamassaan ehdotuksessa eurooppalaiseksi ilmastolaiksi, että tavoite ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä tehtäisiin sitovaksi unionissa⁸. Lisäksi Euroopan komissio on sitoutunut vuoteen 2030 ulottuvassa biodiversiteettistrategiassaan varmistamaan, että vuoteen 2050 mennessä kaikki maailman ekosysteemit ovat ennallistettuja, selviytymiskykyisiä ja asianmukaisesti suojeltuja. Strategian tavoitteena on kääntää Euroopan biodiversiteetti elpyvään suuntaan vuoteen 2030 mennessä.

---

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietuustyypisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁸ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi ja asetuksen (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) [2020/0036 (COD)].

- (2) Komissio esitti *kestävän kasvun rahoitusta koskevassa toimintasuunnitelmassaan* toimenpiteitä seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi: suunnataan pääomavirrat kestäviin investointeihin kestävän ja osallistavan kasvun aikaansaamiseksi, hallitaan ilmastonmuutoksesta, luonnonvarojen ehtymisestä, ympäristön pilaantumisesta ja sosiaalisista kysymyksistä johtuvia rahoitusriskejä ja edistetään rahoitus- ja taloustoiminnan avoimuutta ja pitkäjänteisyyttä⁹. Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että yritykset julkistavat merkityksellisiä, vertailukelpoisia ja luotettavia kestävyystietoja. Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat useita säädöksiä estävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanon yhteydessä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/2088¹⁰ säännellään sitä, miten finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen on annettava kestävyystietoja lopullisille sijoittajille ja varojen omistajille. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2020/852¹¹ luodaan ympäristön kannalta kestävien taloudellisten toimintojen luokitusjärjestelmä, jonka tavoitteena on lisätä kestäviä sijoituksia ja torjua sellaisten rahoitustuotteiden viherpesua, joita väitetään perusteettomasti kestäviksi.

---

⁹ COM(2018) 97 final.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/2089¹², jota on täydennetty komission delegoiduilla asetuksilla (EU) 2020/1816¹³, (EU) 2020/1817¹⁴ ja (EU) 2020/1818¹⁵, otetaan käyttöön ympäristöä, yhteiskuntaa ja hyvää hallintotapaa, jäljempänä 'ESG', koskevat tiedonantovaatimukset vertailuarvojen hallinnoijia varten sekä EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen luomista koskevat vähimmäisvaatimukset. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013¹⁶ edellytetään, että suuret laitokset, jotka ovat laskeneet liikkeeseen arvopapereita, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, julkistavat tiedot ESG-riskeistä 28 päivästä kesäkuuta 2022 alkaen. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/2033¹⁷ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/2034¹⁸ käyttöön otettu sijoituspalveluyritysten uusi vakavaraisuuskehys sisältää säännöksiä, jotka koskevat ESG-riskiulottuvuuden käyttöönottoa toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa vakavaraisuuden arviointiprosessissa, ja siihen sisältyy sijoituspalveluyrityksiin sovellettavia ESG-riskien julkistamisvaatimuksia, joita sovelletaan 26 päivästä joulukuuta 2022 alkaen.

---

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2089, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen, EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen ja vertailuarvojen kestävyteen liittyvien tietojen antamisen osalta (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 17).

¹³ Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1816, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä vertailuarvoselvityksessä annettavan selostuksen osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon kussakin tarjotussa ja julkaistussa vertailuarvossa (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 1).

¹⁴ Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1817, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä selostuksen vähimmäissisällön osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon vertailuarvojen menetelmissä (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 12).

¹⁵ Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1818, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen vähimmäisvaatimusten osalta (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 17).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).

Komissio on myös ilmoittanut vuoden 2021 työohjelmassaan ehdotuksesta eurooppalaisia vihreitä joukkovelkakirjoja koskevasta standardista, joka on jatkoa kestävän kasvun rahoitusta koskevalle toimintasuunnitelmalle.

- (3) Neuvosto korosti 5 päivänä joulukuuta 2019 antamissaan pääomamarkkinaunionin syventämistä koskevissa päätelmissään, kuinka tärkeää on, että kestävyysriskeistä sekä kestävyteen liittyvistä mahdollisuuksista ja vaikutuksista on saatavilla luotettavia, vertailukelpoisia ja merkityksellisiä tietoja, ja kehotti komissiota harkitsemaan muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan eurooppalaisen standardin laatimista.
- (4) Euroopan parlamentti kehotti kestävästä rahoituksesta 29 päivänä toukokuuta 2018¹⁹ antamassaan päätöslauselmassa kehittämään muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevia vaatimuksia direktiivin 2013/34/EU puitteissa. Yritysten kestävästä hallinnoinnista 17 päivänä joulukuuta 2020 antamassaan päätöslauselmassa²⁰ Euroopan parlamentti ilmaisi tyytyväisyytensä komission sitoumukseen tarkastella uudelleen direktiiviä 2013/34/EU ja totesi, että on tarpeen luoda muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskeva kattava unionin kehys, joka sisältää pakolliset muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat unionin standardit. Euroopan parlamentti kehotti laajentamaan raportointivaatimusten soveltamisalaa uusiin yritysluokkiin ja ottamaan käyttöön tilintarkastusta koskevan vaatimuksen.

---

¹⁹ 2018/2007 (INI).

²⁰ A9-0240/2020 (INI).

- (5) YK:n yleiskokous hyväksyi 25 päivänä syyskuuta 2015 uuden maailmanlaajuisen kestävän kehityksen kehityksen eli kestävän kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030, jäljempänä 'Agenda 2030 -toimintaohjelma'. Agenda 2030 -toimintaohjelman keskiössä ovat kestävän kehityksen tavoitteet, jotka käsittävät kestävyuden kolme ulottuvuutta: talouden, yhteiskunnan ja ympäristön. Seuraavista toimista Euroopan kestävän tulevaisuuden varmistamiseksi 22 päivänä marraskuuta 2016 annetussa komission tiedonannossa kestävän kehityksen tavoitteet kytketään unionin toimintakehykseen sen varmistamiseksi, että kyseiset tavoitteet sisällytetään jo lähtökohtaisesti kaikkiin unionin toimiin ja toimintapoliittisiin aloitteisiin sekä unionissa että maailmanlaajuisesti²¹. Neuvosto vahvisti 20 päivänä kesäkuuta 2017 antamissaan päätelmissä, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet panemaan Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöön täysipainoisella, johdonmukaisella, kattavalla, yhdenmetyllä ja tehokkaalla tavalla tiiviissä yhteistyössä kumppaneiden ja muiden sidosryhmien kanssa²².
- (6) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/95/EU²³ muutetaan direktiiviä 2013/34/EU tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen julkistamisen osalta. Direktiivillä 2014/95/EU otetaan käyttöön vaatimus, että yritykset raportoivat vähintään ympäristöön, sosiaalisiin näkökohtiin, työntekijöihin, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, korruption torjuntaan ja lahjontaan liittyviä tietoja. Näiden aihealueiden osalta direktiivissä 2014/95/EU edellytetään, että yritykset julkistavat tietoja seuraavilla raportoinnin osa-alueilla: liiketoimintamalli, toimintaperiaatteet (myös sovelletut due diligence -prosessit), toimintaperiaatteiden noudattamisen tulokset, riskit ja riskienhallinta sekä liiketoiminnan kannalta merkitykselliset tulosindikaattorit.

---

²¹ COM(2016) 739 final.

²² Neuvoston päätelmät "Euroopan kestävän tulevaisuuden varmistaminen: EU:n vastaus kestävän kehityksen toimintaohjelmaan Agenda 2030:een", 20 päivänä kesäkuuta 2017.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/95/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, neuvoston direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen ja monimuotoisuutta koskevien tietojen julkistamisen osalta (EUVL L 330, 15.11.2014, s. 1).

- (7) Useat sidosryhmät pitävät ilmaisua "muut kuin taloudelliset" epätarkoituksenmukaisena erityisesti siksi, että siitä saa sellaisen käsityksen, että kyseisillä tiedoilla ei ole taloudellista merkitystä. Kyseisillä tiedoilla on kuitenkin yhä enemmän taloudellista merkitystä. Monet tämän alan organisaatiot, aloitteet ja toimijat viittaavat "kestävyystietoihin". Sen vuoksi on suositeltavaa käyttää ilmaisua "kestävyystiedot" ilmaisun "muut kuin taloudelliset tiedot" sijasta. Direktiiviä 2013/34/EU olisi sen vuoksi muutettava tämän käsitteistön muutoksen huomioon ottamiseksi.
- (8) Yritysten kestävyysraportoinnin parantamisesta hyötyvät viime kädessä kansalaiset ja säästäjät. Säästäjillä, jotka haluavat sijoittaa kestävällä tavalla, on mahdollisuus tehdä niin, kun taas kaikkien kansalaisten olisi voitava hyötyä vakaasta, kestävästä ja osallistavasta talousjärjestelmästä. Näiden hyötyjen saavuttamiseksi yrityksen vuosikertomuksissa julkistettavien kestävyystietojen on ensin saavutettava kaksi ensisijaista ryhmää ("käyttäjät"). Ensimmäinen käyttäjäryhmä koostuu sijoittajista, myös omaisuudenhoitajista, jotka haluavat ymmärtää paremmin riskejä ja mahdollisuuksia, joita kestävyyskysymykset aiheuttavat heidän sijoituksilleen, sekä näiden sijoitusten ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia. Toinen käyttäjäryhmä koostuu organisaatioista, kuten kansalaisjärjestöistä ja työmarkkinaosapuolista, jotka haluavat saada yritykset vastuuseen niiden vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön. Myös muut sidosryhmät voivat hyödyntää vuosikertomuksissa julkistettavia kestävyystietoja. Yritysten liikekumppanit, myös asiakkaat, voivat tukeutua näihin tietoihin ymmärtääkseen kestävyysriskit ja vaikutukset omien arvoketjujensa kautta ja tarvittaessa raportoidakseen niistä. Poliittiset päättäjät ja ympäristövirastot voivat käyttää tällaisia tietoja, erityisesti kootusti, seuratakseen ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyviä suuntauksia, edistääkseen vihreää tilinpitoa ja ohjatakseen julkista politiikkaa. Vain harvat kansalaiset ja kuluttajat tutustuvat suoraan yritysten kertomuksiin ja raportteihin, mutta he voivat käyttää tällaisia tietoja välillisesti, esimerkiksi pohtiessaan rahoitusneuvojien tai kansalaisjärjestöjen neuvoja tai mielipiteitä. Monet sijoittajat ja omaisuudenhoitajat ostavat kestävyystietoja niitä toimittavilta kolmansilta osapuolilta, jotka keräävät tietoja eri lähteistä, myös julkisista yrityskertomuksista ja -raporteista.

- (9) Yritystä koskevien kestävyystietojen kysyntä on lisääntynyt viime vuosina erittäin merkittävästi, erityisesti sijoitusyhteisön keskuudessa. Kysynnän kasvu johtuu yrityksiin kohdistuvien riskien luonteen muuttumisesta ja sijoittajien kasvavasta tietoisuudesta näiden riskien taloudellisista vaikutuksista. Tämä koskee erityisesti ilmastoon liittyviä taloudellisia riskejä. Tietoisuus riskeistä, joita yrityksille ja sijoituksille aiheutuu muista ympäristökysymyksistä, kuten luontokadosta, ja sosiaalisista kysymyksistä, kuten terveystietoisuudesta, lisääntyy myös koko ajan. Kestävyystietojen kysynnän kasvu johtuu myös sellaisten sijoitustuotteiden kasvusta, joilla pyritään nimenomaisesti täyttämään tietyt kestävyysvaatimukset tai saavuttamaan tietyt kestävyystavoitteet. Osa tästä kasvusta on loogista seurausta aiemmin annetusta unionin lainsäädännöstä, erityisesti asetuksesta (EU) 2019/2088 ja asetuksesta (EU) 2020/852. Kasvua olisi joka tapauksessa syntynyt muutenkin, koska kansalaisten tietoisuus, kuluttajien mieltymykset ja markkinakäytännöt muuttuvat nopeasti. Covid-19-pandemia nopeuttaa entisestään käyttäjien tietotarpeiden kasvua erityisesti siksi, että se on paljastanut työntekijöiden ja yritysten arvoketjujen haavoittuvuudet. Ympäristövaikutuksia koskevilla tiedoilla on merkitystä myös tulevien pandemioiden lievittämisessä, kun ihmisten ekosysteemeille aiheuttamat häiriöt liittyvät yhä enemmän tautien esiintymiseen ja leviämiseen.
- (10) Yritykset voivat itsekkin saada hyötyä kestävyysseikoista laatimistaan korkealaatuisista raporteista. Kestävyystavoitteisiin pyrkivien sijoitustuotteiden määrän kasvu merkitsee sitä, että hyvä kestävyysraportointi voi parantaa yrityksen mahdollisuuksia saada rahoituspääomaa. Kestävyysraportoinnin avulla yritykset voivat tunnistaa ja hallita omia kestävyysseikkoihin liittyviä riskejään ja mahdollisuuksiaan. Se voi tarjota perustan paremmalle vuoropuhelulle ja viestinnälle yritysten ja niiden sidosryhmien välillä ja auttaa yrityksiä parantamaan mainettaan. Lisäksi raportointistandardeina esitettävän yritysten kestävyysraportoinnin johdonmukaisen perustan avulla olisi varmistettava asianmukaiset ja riittävät tiedot, ja siten vähennettävä merkittävästi tapauskohtaisia tietopyyntöjä.

- (11) Muiden kuin taloudellisten tietojen julkistamisesta annetun direktiivin (direktiivi 2014/95/EU) uudelleentarkastelulauseketta koskevassa kertomuksessa ja siihen liittyvässä yritysraportoinnin toimivuustarkastuksessa havaittiin ongelmia mainitun direktiivin vaikuttavuudessa²⁴. On olemassa huomattava määrä näyttöä siitä, että monet yritykset eivät julkista olennaisia tietoja kaikista tärkeistä kestävyysliittävistä seikoista. Kertomuksessa todettiin myös, että kestävyystietojen heikko vertailtavuus ja luotettavuus ovat merkittäviä ongelmia. Lisäksi monilla yrityksillä, joilta käyttäjät tarvitsevat kestävyystietoja, ei ole velvollisuutta raportoida niitä.
- (12) Jollei politiikkatoimia toteuteta, käyttäjien tietotarpeiden ja yritysten ilmoittamien kestävyystietojen välisen eron odotetaan kasvavan. Tällä tietovajeella on merkittäviä kielteisiä seurauksia. Sijoittajat eivät pysty ottamaan riittävästi huomioon kestävyysliittymiä riskejä ja mahdollisuuksia sijoituspäätöksissään. Sellaisten useiden sijoituspäätösten yhdistäminen, joissa ei oteta riittävästi huomioon kestävyysliittymiä riskejä, voi aiheuttaa rahoitusvakautta uhkaavia järjestelmäriskkejä. Euroopan keskuspankki ja kansainväliset organisaatiot, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, ovat kiinnittäneet huomiota näihin järjestelmäriskkeihin erityisesti ilmaston osalta. Sijoittajat eivät myöskään pysty kanavoimaan rahoitusvaroja yrityksille ja taloudellisiin toimintoihin, joilla puututaan sosiaalisiin ja ympäristöongelmiin sen sijaan, että niillä pahennettaisiin ongelmia. Tämä heikentää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja kestävä kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman tavoitteiden toteutumista.

---

²⁴ Julkaisutoimistoa pyydetään lisäämään viittaus komission kertomukseen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle direktiivien 2013/34/EU, 2014/95/EU ja 2013/50/EU uudelleentarkastelulausekkeista ja siihen liitettyyn toimivuustarkastukseen (SWD-asiakirja).

Kansalaisjärjestöt, työmarkkinaosapuolet, yhteisöt, joihin yritysten toiminta vaikuttaa, ja muut sidosryhmät pystyvät huomattavasti saattamaan yritykset vastuuseen niiden ihmisiin ja ympäristöön aiheuttamista vaikutuksista. Tämä aiheuttaa vastuuvajeen ja saattaa vähentää kansalaisten luottamusta yrityksiin, mikä puolestaan voi vaikuttaa kielteisesti sosiaalisen markkinatalouden tehokkaaseen toimintaan. Yleisesti hyväksytyjen mittareiden ja menetelmien puuttuminen kestävyysriskien mittaamista, arvostamista ja hallintaa varten on myös este yritysten pyrkimyksille varmistaa liiketoimintamalliensa ja toimintojensa kestävyys.

- (13) Direktiivin 2014/95/EU uudelleentarkastelulauseketta koskevassa kertomuksessa ja siihen liittyvässä yritysraportoinnin toimivuustarkastuksessa todettiin myös, että yrityksille esitetyt kestävyysseikkoja koskevat tietopyynnöt ovat lisääntyneet merkittävästi nykyisen tietovajeen korjaamiseksi. Lisäksi yrityksiin kohdistuvat jatkuvat odotukset erilaisten puiteiden ja standardien käytöstä todennäköisesti jatkuvat ja saattavat jopa vahvistua, kun kestävyystiedoille asetettu arvo kasvaa jatkuvasti. Jos politiikkatoimia ei toteuteta yhteisymmärrykseen pääsemiseksi siitä, mitä tietoja yritysten olisi raportoitava, raportoivien yritysten ja näiden tietojen käyttäjien kustannukset ja rasitus lisääntyvät merkittävästi.
- (14) Käyttäjien tietotarpeiden ja yritysten nykyisten raportointikäytäntöjen välinen ero kasvaa, minkä vuoksi on todennäköisempää, että yksittäiset jäsenvaltiot ottavat käyttöön yhä enemmän toisistaan poikkeavia kansallisia sääntöjä tai standardeja. Eri jäsenvaltioiden erilaiset raportointivaatimukset aiheuttaisivat lisäkustannuksia ja monimutkaisuutta valtioiden rajojen yli toimiville yrityksille ja heikentäisivät siten sisämarkkinoita sekä sijoittautumisoikeutta ja pääomien vapaata liikkuvuutta unionissa. Nämä erilaiset raportointivaatimukset vähentävät myös raportoitujen tietojen vertailukelpoisuutta valtioiden rajojen yli, mikä heikentää pääomamarkkinaunionia.

- (15) Direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklaa sovelletaan suuriin yrityksiin, jotka ovat yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, joiden työntekijämäärä on keskimäärin yli 500, ja yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, jotka ovat suuren konsernin emoyrityksiä ja joiden yhteenlaskettu työntekijämäärä on keskimäärin yli 500. Koska käyttäjien tarpeet saada kestävyystietoja kasvavat, tällaisten tietojen raportointivaatimukset olisi laajennettava koskemaan uusia yritysluokkia. Sen vuoksi on aiheellista edellyttää, että kaikki suuret yritykset ja kaikki säännellyillä markkinoilla listatut yritykset, mikroyrityksiä lukuun ottamatta, ilmoittavat yksityiskohtaiset kestävyystiedot. Direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklassa vahvistetaan nimenomaisesti raportointivaatimusten soveltamisala viitaten direktiivin 2013/34/EU 2 ja 3 artiklaan. Näin ollen 19 a ja 29 a artiklalla ei "yksinkertaisteta" tai "muuteta" muita vaatimuksia eikä direktiivin 2013/34/EU 40 artiklassa tarkoitettua yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä koskevaa rajoitusta poikkeuksiin sovelleta. Erityisesti yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ei olisi kohdeltava suurina yrityksinä 19 a ja 29 a artiklan raportointivaatimuksia sovellettaessa eli pienten ja keskisuurten yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen olisi voitava raportoida pk-yrityksiä koskevien yksinkertaistettujen kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Lisäksi kaikkien yritysten, jotka ovat suurten konsernien emoyrityksiä, olisi toteutettava kestävyysraportointi konsernitasolla.
- (16) Vaatimus, jonka mukaan myös suurten listaamattomien yritysten olisi julkistettava tietoja kestävyysseikoista, johtuu pääasiassa tällaisten yritysten vaikutuksista ja vastuuvollisuudesta, jotka voivat syntyä esimerkiksi niiden arvoketjun kautta. Tältä osin kaikkiin suuriin yrityksiin olisi sovellettava samoja vaatimuksia, jotka koskevat kestävyystietojen julkista raportointia. Lisäksi finanssimarkkinatoimijat tarvitsevat tietoja myös näiltä suurilta listaamattomilta yrityksiltä.
- (17) Vaatimus, jonka mukaan yritysten, jotka eivät ole sijoittautuneet unioniin mutta joilla on säännellyillä markkinoilla listattuja arvopapereita, olisi myös julkistettava tietoja kestävyysseikoista, vastaa finanssimarkkinatoimijoiden tarpeisiin saada tietoja tällaisilta yrityksiltä, jotta tällaiset toimijat voivat ymmärtää tekemiensä sijoitusten riskit ja vaikutukset ja noudattaa asetuksessa (EU) 2019/2088 säädetyjä julkistamisvaatimuksia.

(18) Kun otetaan huomioon kestävyysriskien kasvava merkitys ja se, että säännellyillä markkinoilla listatut pienet ja keskisuuret yritykset, jäljempänä 'pk-yritykset', muodostavat merkittävän osan kaikista listatuista yrityksistä unionissa, sijoittajansuojan varmistamiseksi on asianmukaista edellyttää, että myös kyseiset pk-yritykset julkistavat tietoja kestävyysseikoista. Tämän vaatimuksen käyttöönotto auttaa varmistamaan, että finanssimarkkinatoimijat voivat sisällyttää pienempiä listattuja yrityksiä sijoitussalkkuihin sillä perusteella, että ne ilmoittavat finanssimarkkinatoimijoiden tarvitsemat kestävyystiedot. Näin ollen se auttaa suojelemaan ja parantamaan pienempien listattujen yritysten mahdollisuuksia saada rahoituspääomaa ja välttämään tällaisiin yrityksiin kohdistuvaa syrjintää finanssimarkkinatoimijoiden taholta. Tämän vaatimuksen käyttöönotto on tarpeen myös sen varmistamiseksi, että finanssimarkkinatoimijoilla on tiedot, joita ne tarvitsevat sijoituskohteena olevilta yrityksiltä voidakseen noudattaa asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjä kestävyyttä koskevia julkistamisvaatimuksiaan. Säännellyillä markkinoilla listatuille pk-yrityksille olisi kuitenkin annettava riittävästi aikaa valmistautua kestävyystietojen raportointivaatimuksen soveltamiseen niiden pienemmän koon ja rajallisempien resurssien vuoksi ja ottaen huomioon covid-19-pandemian aiheuttamat vaikeat taloudelliset olosuhteet. Niille olisi myös annettava mahdollisuus raportoida sellaisten standardien mukaisesti, jotka ovat oikeassa suhteessa pk-yritysten valmiuksiin ja resursseihin sekä niiden toiminnan laajuuden ja monitahoisuuden huomioon ottaen merkityksellisiä. Listaamattomat pk-yritykset voivat myös halutessaan käyttää näitä oikeasuhteisia standardeja. Pk-yrityksiä koskevat standardit toimivat viitteenä direktiivin soveltamisalaan kuuluville yrityksille sellaisten kestävyystietojen tasosta, joita ne voisivat kohtuudella pyytää pk-yrityksiä olevilta toimittajilta ja asiakkailta arvoketjuissaan.

- (19) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/109/EY²⁵ sovelletaan kaikkiin yrityksiin, joilla on säännellyillä markkinoilla listattuja arvopapereita. Sen varmistamiseksi, että kaikkiin yrityksiin, joilla on säännellyillä markkinoilla listattuja arvopapereita, mukaan lukien kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat, sovelletaan samoja kestävyysraportointia koskevia vaatimuksia, direktiiviin 2004/109/EY olisi sisällytettävä tarvittavat ristiinviittaukset kaikkiin kestävyysraportointia koskeviin vaatimuksiin vuositilinpäätöksessä.
- (20) Direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdassa ja 23 artiklan 4 kohdan neljännessä alakohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä toimenpiteitä, joilla luodaan järjestelmä direktiivissä edellytettyjen tietojen vastaavuuden määrittämiseksi ja tilinpäätösstandardeja koskevien yleisten vastaavuusperusteiden vahvistamiseksi. Direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa siirretään komissiolle myös valta tehdä tarvittavat päätökset kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden käyttämien tilinpäätösstandardien vastaavuudesta. Jotta voidaan ottaa huomioon kestävyysvaatimusten sisällyttäminen direktiiviin 2004/109/EY, komissiolle olisi siirrettävä valta ottaa käyttöön järjestelmä, jolla määritetään kolmansien maiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden soveltamien kestävyysraportointistandardien vastaavuus, kuten nykyisessä komission asetuksessa (EY) N:o 1569/2007²⁶, jossa vahvistetaan perusteet kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden soveltamien tilinpäätösstandardien vastaavuuden määrittämiseksi. Samasta syystä komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta tehdä tarvittavat päätökset kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden käyttämien kestävyysraportointistandardien vastaavuudesta.

---

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

²⁶ Komission asetukset (EY) N:o 1569/2007, annettu 21 päivänä joulukuuta 2007, menetelmästä kolmansien maiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden soveltamien tilinpäätösstandardien vastaavuuden määrittämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2003/71/EY ja 2004/109/EY nojalla (EUVL L 340, 22.12.2007, s. 66).

Kolmannen maan liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi katsoa, että kolmannen maan liikkeeseenlaskija noudattaa EU:n kestävyysraportoinnin velvoitteita, jos sen raportointi on vastaavien kestävyysraportointistandardien mukaista. Näillä muutoksilla varmistetaan yhdenmukaiset vastaavuusjärjestelyt, kun kyse on vuositilinpäätökseen liittyvistä kestävyysraportointia ja tilinpäätösraportointia koskevista velvoitteista.

- (21) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 3 kohdassa ja 29 a artiklan 3 kohdassa vapautetaan tällä hetkellä kaikki tytäryritykset velvoitteesta ilmoittaa muita kuin taloudellisia tietoja, jos tällaiset yritykset ja niiden tytäryritykset sisältyvät niiden emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen edellyttäen, että tämä sisältää EU:n vaatimusten mukaisesti raportoidut muut kuin taloudelliset tiedot. Vapautus olisi myönnettävä myös silloin, kun konsernitasolla raportoiva emoyritys on kolmannen maan yritys, joka raportoi kestävyystiedot vastaavien kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Ottaen huomioon, että direktiivissä 2004/109/EY säädetään asianmukaisista järjestelmistä, joilla määritetään kestävyysraportointistandardien vastaavuus, ja että sekä yrityksiä, joilla on säännellyillä markkinoilla listattuja arvopapereita, että yrityksiä, joilla niitä ei ole, olisi vaadittava raportoimaan samojen kestävyysraportointistandardien mukaisesti, direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdan ja 23 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan nojalla hyväksytyjä toimenpiteitä, joilla luodaan järjestelmä standardien vastaavuuden määrittämiseksi, olisi hyödynnettävä direktiivin 2013/34/EU järjestelmän mukaisten EU:n ulkopuolelle sijoittautuneiden emoyritysten tytäryrityksiä koskevan vapautuksen määrittämiseen. Tältä osin tytäryritykselle olisi myönnettävä vapautus, jos konsernin kestävyysraportointi laaditaan tavalla, joka vastaa direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdan ja 23 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan nojalla hyväksytyjen asiaankuuluvien toimenpiteiden mukaisesti määritettyjä eurooppalaisia kestävyysraportointistandardeja.

- (21) a On tarpeen varmistaa, että kestävyystiedot ovat helposti käyttäjien saatavilla, ja lisätä avoimuutta siitä, mikä on konsernitasolla raportoivan vapautuksen saaneen tytäryrityksen emoyritys. Sen vuoksi on tarpeen edellyttää, että kyseiset EU:n emoyritysten tytäryritykset sisällyttävät toimintakertomukseensa emoyrityksen nimen, linkit emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen ja kestävyysraportointia koskevaan varmennuslausuntoon sekä tiedon siitä, että yritys on vapautettu kestävyysraportoinnin velvoitteista. Tietojen käytettävyyden varmistamiseksi on tarpeen sallia, että jäsenvaltiot edellyttävät konsernin toimintakertomuksen ja kestävyysraportointia koskevan varmennuslausunnon julkaisemista siinä jäsenvaltiossa hyväksytyllä kielellä, jonka sääntelyn piiriin vapautuksen saanut tytäryritys kuuluu, ja että kaikki tarvittavat käännökset tälle kielelle on vahvistettu viralliseksi. EU:n ulkopuolisten emoyritysten tytäryritysten olisi julkaistava myös konsernin toimintakertomus ja kestävyysraportointia koskeva varmennuslausunto siinä jäsenvaltiossa hyväksytyllä kielellä, jonka sääntelyn piiriin vapautettu tytäryritys kuuluu, jotta varmistetaan, että asianmukaiset kestävyystiedot täyttävät EU:ssa sovellettavat julkistamisvaatimukset ja että ne ovat digitaalisesti saatavilla.
- (22) Direktiivin 2013/34/EU 23 artiklassa emoyritykset vapautetaan velvoitteesta laatia konsernitilinpäätös ja konsernin toimintakertomus, jos kyseiset yritykset ovat toisen kyseisen velvoitteen täyttävän emoyrityksen tytäryrityksiä. Olisi kuitenkin täsmennettävä, että konsernitilinpäätöksiä ja konsernin toimintakertomuksia koskeva vapautusjärjestelmä toimii erillään konsernin kestävyysraportoinnin vapautusjärjestelmästä. Yritys voidaan sen vuoksi vapauttaa konsernitilinpäätöstä koskevista raportointivelvoitteista, mutta sitä ei ole vapautettu konsernin kestävyysraportoinnin velvoitteista, jos koko konsernin emoyritys laatii konsernitilinpäätöksen ja konsernin toimintakertomuksen unionin oikeuden mukaisesti tai, jos yritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, vastaavien vaatimusten mukaisesti, mutta se ei toteuta konsernin kestävyysraportointia EU:n lainsäädännön mukaisesti tai, jos yritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, vastaavien vaatimusten mukaisesti.

(23) Luottolaitoksilla ja vakuutusyrityksillä on keskeinen rooli siirryttäessä täysin kestäväan ja osallistavaan talous- ja rahoitusjärjestelmään Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti. Niillä voi olla merkittäviä myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia lainananto-, sijoitus- ja merkintätoimintansa kautta. Muihin luottolaitoksiin ja vakuutusyrityksiin kuin niihin, joiden on noudatettava direktiiviä 2013/34/EU, myös osuuskuntiin ja keskinäisiin yrityksiin, olisi sen vuoksi sovellettava kestävyysraportointivaatimuksia edellyttäen, että ne täyttävät tietyt kokokriteerit. Näiden tietojen käyttäjät voisivat näin ollen arvioida sekä näistä yrityksistä yhteiskuntaan ja ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia että näille yrityksille kestävyysseikoista mahdollisesti aiheutuvia riskejä. Tilinpäätösdirektiivissä sovelletaan kolmea mahdollista kriteeriä sen määrittämiseen, katsotaanko yritys "suureksi yritykseksi". Nämä kriteerit ovat taseen loppusumma, liikevaihto ja työntekijöiden määrä tilivuoden aikana keskimäärin. Liikevaihtoa koskevaa kriteeriä on mukautettava luottolaitosten ja vakuutusyritysten osalta viittaamalla direktiivissä 1986/635 ja direktiivissä 1991/674 olevaan nettoliikevaihdon määritelmään direktiivissä 2013/34/EU olevan yleisen määritelmän asemesta. Jotta varmistettaisiin yhdenmukaisuus pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY²⁷ raportointivaatimusten kanssa, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta kestävyysraportointivaatimuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU²⁸ 2 artiklan 5 kohdassa lueteltuihin luottolaitoksiin.

---

²⁷ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (24) Luettelon kestävyysseikoista, joista yritysten on raportoitava, olisi oltava mahdollisimman yhdenmukainen asetuksessa (EU) 2019/2088 vahvistetun "kestävyystekijöiden" määritelmän kanssa. Luettelon olisi myös vastattava käyttäjien ja yritysten itsensä tarpeita ja odotuksia, sillä ne käyttävät usein ilmaisia "ympäristö", "sosiaalinen" ja "hallinto" keinona luokitella kolme keskeisintä kestävyysseikkojen osa-aluetta. Asetuksessa (EU) 2019/2088 vahvistettu kestävyystekijöiden luettelo ei sisällä nimenomaisesti hyvään hallintotapaan liittyviä seikkoja. Direktiivin 2013/34/EU "kestävyyseikkojen" määritelmän olisi näin ollen koskettava ympäristöön, yhteiskuntaan ja ihmisoikeuksiin sekä hyvään hallintotapaan liittyviä tekijöitä ja sen olisi perustuttava asetuksessa (EU) 2019/2088 vahvistettuun "kestävyystekijöiden" määritelmään.
- (25) Direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklassa edellytetään raportointia paitsi tiedoista, jotka ovat tarpeen yrityksen kehityksen, tuloksen ja aseman ymmärtämiseksi, myös tiedoista, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten yrityksen toiminta vaikuttaa ympäristöasioihin sekä sosiaalisiin ja työntekijöihin liittyviin seikkoihin, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä korruption ja lahjonnan torjuntaan. Sen vuoksi kyseisissä artikloissa edellytetään, että yritykset raportoivat sekä siitä, miten yrityksen toiminta vaikuttaa ihmisiin ja ympäristöön, että siitä, miten erilaiset kestävyysseikat vaikuttavat yritykseen. Tästä käytetään ilmaisua "kaksinkertaisen olennaisuuden näkökulma", jossa yritykseen kohdistuvat riskit ja yrityksen vaikutukset muodostavat kumpikin yhden olennaisuusnäkökulman. Yritysraportoinnin toimivuustarkastus osoittaa, että näitä kahta näkökulmaa ei useinkaan ole ymmärretty tai sovelleta hyvin. Sen vuoksi on tarpeen selventää, että yritysten olisi otettava huomioon kukin olennaisuusnäkökulma sellaisenaan ja julkistettava tiedot, jotka ovat olennaisia sekä molemmista näkökulmista, että tiedot, jotka ovat olennaisia vain yhdestä näkökulmasta.

(26) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että yritykset julkistavat tietoja viidellä raportoinnin osa-alueella: liiketoimintamalli, toimintaperiaatteet (myös sovelletut due diligence -prosessit), toimintaperiaatteiden noudattamisen tulokset, riskit ja riskienhallinta sekä liiketoiminnan kannalta merkitykselliset tulosindikaattorit. Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ei ole nimenomaisia viittauksia muihin raportoinnin osa-alueisiin, joita tietojen käyttäjät pitävät merkityksellisinä, ja joista osa on kansainvälisiin kehyksiin sisältyvien tietojen julkistamisen mukaisia, mukaan lukien ilmastoon liittyviä taloudellisia tietoja käsittelevän työryhmän suositukset. Julkistamisvaatimukset olisi täsmennettävä riittävän yksityiskohtaisesti sen varmistamiseksi, että yritykset raportoivat tiedot kestävyysseikkoja koskevasta riskinsietokyvystään. Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa yksilöityjen raportoinnin osa-alueiden lisäksi yritykset olisi sen vuoksi velvoitettava julkistamaan tiedot liiketoimintastrategiastaan, liiketoimintamallinsa ja -strategiansa sietokyvystä kestävyysseikkoihin kohdistuvien riskien varalta, kaikki suunnitelmat, joilla yritykset varmistavat, että niiden liiketoimintamalli ja -strategia ovat yhteensopivia kestävään ja ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisen kanssa, tieto siitä, otetaanko niiden liiketoimintamallissa ja -strategiassa huomioon sidosryhmien edut ja miten, yrityksen mahdollisuudet, jotka johtuvat kestävyysseikoista, sellaisten liiketoimintastrategian näkökohtien täytäntöönpano, jotka vaikuttavat kestävyysseikkoihin tai joihin kestävyysseikat vaikuttavat, yrityksen mahdollisesti asettamat kestävyystavoitteet ja edistyminen niiden saavuttamisessa, yrityksen hallituksen ja johdon rooli kestävyysseikkojen suhteen, keskeiset tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset, jotka liittyvät yrityksen toimintaan, ja se, kuinka yritys on yksilöinyt raportoimansa tiedot. Kun esimerkiksi tavoitteiden ja niissä saavutetun edistymisen julkistamista edellytetään, erillinen vaatimus julkistaa tiedot toimintaperiaatteiden tuloksellisuudesta ei ole enää tarpeen.

(27) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus kansainvälisten välineiden, kuten yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden, monikansallisille yrityksille tarkoitettujen OECD:n toimintaohjeiden ja vastuullista liiketoimintaa koskevien OECD:n due diligence -ohjeiden kanssa, due diligence -julkistamisvaatimukset olisi täsmennettävä yksityiskohtaisemmin kuin direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa. Due diligence on menettely, jota yritykset noudattavat tunnistaakseen sellaiset keskeiset tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset, jotka liittyvät niiden toimintaan, sekä ehkäistäkseen, lieventääkseen ja korjatakseen tällaisia vaikutuksia. Due diligence -menettelyssä myös määritetään, miten yritykset puuttuvat kyseisiin kielteisiin vaikutuksiin. Yrityksen toimintaan liittyviin vaikutuksiin kuuluvat vaikutukset, jotka aiheutuvat yrityksille suoraan tai joihin yritys myötävaikuttaa tai jotka muutoin liittyvät yrityksen arvoketjuun. Due diligence -menettely koskee yrityksen koko arvoketjua, myös sen omia toimintoja, sen tuotteita ja palveluja, sen liikesuhteita ja toimitusketjuja. Yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden mukaisesti tosiasiallista tai mahdollista kielteistä vaikutusta on pidettävä keskeisenä, kun sen katsotaan laajuudeltaan kuuluvan yrityksen toimintaan liittyvien suurimpien vaikutusten joukkoon seuraavin perustein: ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvien vaikutusten vakavuus, niiden ihmisten lukumäärä, joihin vaikutukset kohdistuvat tai voivat kohdistua, tai ympäristölle aiheutuvan vahingon laajuus sekä se, miten helposti vahinko voitaisiin korjata, ennallistaa ympäristöä tai palauttaa vaikutuksen kohteeksi joutuneiden ihmisten tilanne aikaisempaa vastaavaksi.

(28) Direktiivissä 2013/34/EU ei edellytetä tietojen julkistamista muista aineettomista resursseista kuin taseeseen merkityistä aineettomista hyödykkeistä. On yleisesti tunnettua, että aineettomia hyödykkeitä ja muita aineettomia tekijöitä, myös sisäisesti tuotettuja aineettomia hyödykkeitä, koskevia tietoja ei ole julkistettu riittävästi, mikä haittaa yrityksen kehityksen, tuloksen ja aseman asianmukaista arviointia sekä sijoitusten seuranta. Jotta sijoittajat ymmärtäisivät paremmin monien yritysten kirjanpitoarvon ja niiden markkina-arvon välisen kasvavan eron, joka on havaittavissa monilla talouden aloilla, kaikilta suurilta yrityksiltä ja kaikilta säännellyillä markkinoilla listatuilta yrityksiltä, mikroyrityksiä lukuun ottamatta, olisi vaadittava riittävää raportointia aineettomista hyödykkeistä. Tietyt aineettomia resursseja koskevat tiedot liittyvät kuitenkin olennaisesti kestävyysseikkoihin ja kuuluvat näin ollen kestävyysraportointiin. Esimerkiksi tiedot työntekijöiden taidoista, osaamisesta, kokemuksesta, lojaalisuudesta yritystä kohtaan sekä motivaatiosta parantaa prosesseja, tuotteita ja palveluja ovat yhteiskuntaan liittyviä seikkoja koskevia kestävyystietoja, joita voitaisiin myös pitää aineettomia resursseja koskevin tietoina. Vastaavasti tiedot yrityksen ja sen sidosryhmien, muun muassa yrityksen vaikutuspiiriin kuuluvien asiakkaiden, toimittajien ja yhteisöjen välisten suhteiden laadusta ovat yhteiskuntaan tai hyvään hallintotapaan liittyviä seikkoja koskevia merkityksellisiä kestävyystietoja, joita voitaisiin niin ikään pitää aineettomia resursseja koskevin tietoina. Nämä esimerkit osoittavat, että joissakin tapauksissa aineettomia resursseja koskevia tietoja ei ole mahdollista erottaa kestävyysseikkoja koskevista tiedoista.

- (29) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa ei täsmennetä, onko raportoitavien tietojen oltava ennakoivia vai tietoja aiemmasta tuloksesta. Tällä hetkellä julkistetaan vain vähän ennakoivia tietoja, joita kestävyystietojen käyttäjät erityisesti arvostavat. Direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklassa olisi sen vuoksi täsmennettävä, että raportoitavien kestävyystietojen on sisällettävä ennakoivat ja takautuvat tiedot ja sekä laadulliset että määrälliset tiedot. Raportoitavissa kestävyystiedoissa olisi myös otettava huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikahorisontit, ja niiden olisi sisällettävä tapauksen mukaan tiedot yrityksen koko arvoketjusta, myös sen omista toiminnoista, tuotteista ja palveluista sekä sen liikesuhteista ja toimitusketjusta. Yrityksen koko arvoketjua koskeviin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot, jotka liittyvät sen arvoketjuun EU:ssa, ja tiedot, jotka kattavat kolmannet maat, jos yrityksen arvoketju ulottuu EU:n ulkopuolelle.
- (30) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että yritykset sisällyttävät muita kuin taloudellisia tietoja koskevaan raportointiinsa viittaukset vuositilinpäätöksessä ilmoitettuihin määriin ja niitä koskevat lisäselvitykset. Kyseisissä artikloissa ei kuitenkaan edellytetä, että yritykset mainitsevat toimintakertomuksessaan muita tietoja tai antavat lisäselvennyksiä näihin tietoihin. Niinpä tällä hetkellä raportoivat muut kuin taloudelliset tiedot ja muut toimintakertomuksessa julkistettavat tiedot eivät ole keskenään yhdenmukaisia. Tältä osin on tarpeen vahvistaa selkeät vaatimukset.
- (31) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että mikäli yritys ei noudata tiettyjä toimintaperiaatteita suhteessa yhteen tai useampaan luetelluista seikoista, sen on annettava selkeä ja perusteltu selvitys tällaisesta noudattamatta jättämisestä. Yritysten mahdollisia toimintaperiaatteita koskevien tietojen erilainen kohtelu verrattuna muihin kyseisissä artikloissa mainittuihin raportoinnin osa-alueisiin on aiheuttanut sekaannusta raportoivien yritysten keskuudessa eikä ole auttanut parantamaan raportoitujen tietojen laatua. Sen vuoksi ei ole tarpeen säilyttää tätä toimintaperiaatteiden erilaista kohtelua direktiivissä. Standardeissa määritetään, mitä tietoja on julkistettava kunkin 19 a ja 29 a artiklassa mainitun raportoinnin osa-alueen osalta.

(32) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdan ja 29 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat yritykset voivat tukeutua kansallisiin, unionin tai kansainvälisiin raportointikehyksiin, ja jos ne tekevät niin, niiden on täsmennettävä, mihin kehyksiin ne tukeutuvat. Direktiivissä 2013/34/EU ei kuitenkaan edellytetä, että yritykset käyttävät yhteistä raportointikehystä tai -standardia, eikä se estä yrityksiä valitsemasta, että ne eivät käytä mitään raportointikehystä tai -standardeja. Kuten direktiivin 2014/95/EU 2 artiklassa edellytetään, komissio julkaisi vuonna 2017 mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä koskevat viitteelliset suuntaviivat²⁹. Komissio julkaisi vuonna 2019 täydentävät suuntaviivat erityisesti ilmastoon liittyvien tietojen raportoinnista³⁰. Ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskevissa suuntaviivoissa on nimenomaisesti otettu huomioon ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevän työryhmän suositukset. Saatavilla oleva näyttö osoittaa, että kyseisillä viitteellisillä suuntaviivoilla ei ole ollut merkittävää vaikutusta direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten muiden kuin taloudellisten tietojen raportoinnin laatuun. Suuntaviivojen noudattamisen vapaaehtoisuus merkitsee sitä, että yritykset voivat vapaasti soveltaa tai olla soveltamatta niitä. Suuntaviivoilla ei näin ollen voida yksinään varmistaa eri yritysten julkistamien tietojen vertailukelpoisuutta tai kaikkien käyttäjien merkityksellisiksi katsomien tietojen julkistamista. Tämän vuoksi tarvitaan pakollisia yhteisiä raportointistandardeja sen varmistamiseksi, että tiedot ovat vertailukelpoisia ja että kaikki merkitykselliset tiedot julkistetaan. Standardien olisi kaksinkertaisen olennaisuuden periaatteen pohjalta katettava kaikki tiedot, jotka ovat olennaisia käyttäjille. Yhteiset raportointistandardit ovat tarpeen myös kestävyysraportoinnin tarkastamisen ja digitalisoinnin mahdollistamiseksi ja sen valvonnan ja täytäntöönpanon helpottamiseksi. Pakollisten yhteisten kestävyysraportointistandardien kehittäminen on tarpeen, jotta voidaan edetä tilanteeseen, jossa kestävyystietojen asema on verrattavissa taloudellisten tietojen asemaan. Hyväksymällä kestävyysraportointistandardit delegoiduilla asetuksilla varmistetaan, että kestävyysraportointi on yhdenmukaista koko unionissa. Näin ollen yritys täyttäisi 19 a ja 29 a artiklan vaatimukset, jos se raportoi kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

---

²⁹ Komission tiedonanto – *Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat suuntaviivat (muiden kuin taloudellisten tietojen raportointimenetelmä)* (C/2017/4234).

³⁰ Komission tiedonanto – *Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat suuntaviivat: Ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskeva täydennysosa* (C/2019/4490).

- (33) Mikään nykyinen standardi tai kehys ei yksinään tyydytä unionin tarvetta yksityiskohtaiseen kestävyysraportointiin. Direktiivissä 2013/34/EU edellytettyjen tietojen on katettava kustakin olennaisuusnäkökulmasta merkitykselliset tiedot, niiden on katettava kaikki kestävyysseikat ja ne on tarvittaessa yhdenmukaistettava muiden kestävyystietojen julkistamista koskevien unionin lainsäädännön mukaisten velvoitteiden kanssa, mukaan lukien asetuksessa (EU) 2020/852 ja asetuksessa (EU) 2019/2088 säädetyt velvoitteet. Lisäksi unionin yritysten pakollisten kestävyysraportointistandardien on oltava oikeassa suhteessa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitetasoon ja unionin vuodelle 2050 asetettuun ilmastoneutraaliustavoitteeseen nähden. Sen vuoksi on tarpeen siirtää komissiolle valta hyväksyä unionin kestävyysraportointistandardit, jotta ne voidaan vahvistaa nopeasti ja varmistaa, että kestävyysraportointistandardien sisältö vastaa unionin tarpeita.
- (34) Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoo-antava ryhmä (EFRAG) on Belgian lain mukaisesti perustettu voittoa tavoittelematon yhdistys, joka palvelee yleistä etua antamalla komissiolle neuvoja kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä. EFRAG on vakiinnuttanut maineen yritysraportoinnin eurooppalaisena asiantuntijakeskuksena, ja sillä on hyvät edellytykset edistää koordinoitua eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien ja sellaisten kansainvälisten aloitteiden välillä, joilla pyritään kehittämään maailmanlaajuisesti yhtenäisiä standardeja. EFRAGin perustama usean sidosryhmän erityistyöryhmä julkaisi maaliskuussa 2021 suosituksia Euroopan unionin kestävyysraportointistandardien mahdolliseksi kehittämiseksi. Nämä suositukset sisältävät ehdotuksia sellaisten kattavien ja yhdenmukaisten raportointistandardien kokonaisuuden kehittämiseksi, jotka kattavat kaikki kestävyysseikat kaksinkertaisen olennaisuuden näkökulmasta. Suositukset sisältävät myös yksityiskohtaisen etenemissuunnitelman tällaisten standardien laatimiseksi sekä ehdotuksia, jotka koskevat maailmanlaajuisen standardointialoitteiden ja Euroopan unionin standardointialoitteiden keskinäisesti vahvistavaa yhteistyötä. EFRAGin puheenjohtaja julkaisi maaliskuussa 2021 EFRAGille suosituksia mahdollisista hallintomuutoksista, jos sitä pyydetään laatimaan teknisiä neuvoja kestävyysraportointistandardeista.

Näihin suosituksiin sisältyy se, että EFRAGissa otetaan käyttöön uusi korvaava kestävyysraportoinnin pilari muuttamatta kuitenkaan huomattavasti nykyistä taloudellisen raportoinnin pilaria. Hyväksyessään kestävyysraportointistandardeja komission olisi otettava huomioon EFRAGin laatimat tekniset neuvot. Jotta voidaan varmistaa korkealaatuiset standardit, jotka edistävät Euroopan yleistä etua ja täyttävät yritysten ja raportoitujen tietojen käyttäjien tarpeet, EFRAGin tekniset neuvot olisi laadittava asianmukaisessa menettelyssä julkisen valvonnan ja avoimuuden mukaisesti, niihin olisi liitettävä kustannus-hyötyanalyysit ja niitä olisi kehitettävä asiaankuuluvien sidosryhmien asiantuntemusta hyödyntäen. Sen varmistamiseksi, että unionin kestävyysraportointistandardeissa otetaan huomioon unionin jäsenvaltioiden näkemykset, komission olisi ennen standardien hyväksymistä kuultava asetuksen (EU) 2020/852 24 artiklassa tarkoitettua kestävästä rahoitusta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää ja asetuksen (EY) 1606/2002 6 artiklassa tarkoitettua tilinpäätöskysymysten sääntelykomiteaa EFRAGin teknisistä neuvoista. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV), Euroopan pankkiviranomainen (EPV) ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EIOPA) osallistuvat teknisten sääntelystandardien laatimiseen asetuksen (EU) 2019/2088 nojalla, ja kyseisten teknisten sääntelystandardien ja kestävyysraportointistandardien on oltava keskenään yhdenmukaisia. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010³¹ mukaan EAMV:n tehtävänä on myös edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä sellaisten liikkeeseenlaskijoiden yritysraportoinnin täytäntöönpanon valvonnassa, joiden arvopaperit on listattu EU:n säännellyillä markkinoilla ja joiden on sovellettava näitä kestävyysraportointistandardeja. Sen vuoksi olisi edellytettävä, että EAMV, EPV ja EIOPA antavat lausunnon EFRAGin teknisistä neuvoista.

---

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

Lausunto olisi annettava kahden kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta. Lisäksi komission olisi kuultava Euroopan ympäristökeskusta, Euroopan unionin perusoikeusvirastoa, Euroopan keskuspankkia, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa ja kestävän rahoituksen foorumia sen varmistamiseksi, että kestävyysraportointistandardit ovat yhdenmukaisia asiaa koskevan unionin politiikan ja lainsäädännön kanssa. Jos jokin näistä elimistä päättää antaa lausunnon, sen on annettava lausunto kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on kuullut sitä.

- (35) Kestävyysraportointistandardien olisi oltava yhdenmukaisia muun unionin lainsäädännön kanssa. Kyseiset standardit olisi erityisesti yhdenmukaistettava asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjen julkistamisvaatimusten kanssa, ja niissä olisi otettava huomioon asetuksen (EU)2020/852 nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut perustana olevat indikaattorit ja menetelmät, vertailuarvojen hallinnoijiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU)2016/1011³² nojalla sovellettavat julkistamisvaatimukset, ilmastosiirtymää koskevien EU:n vertailuarvojen ja Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen määrittämistä koskevat vähimmäisvaatimukset sekä kaikki toimet, jotka Euroopan pankkiviranomainen toteuttaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen pilarin julkistamisvaatimusten täytäntöönpanemiseksi. Standardeissa olisi otettava huomioon unionin ympäristölainsäädäntö, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY³³ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009³⁴, ja niissä olisi otettava huomioon komission suositus 2013/179/EU³⁵ ja sen liitteet sekä niiden päivitykset.

---

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

³⁵ Komission suositus 2013/179/EU, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1).

Huomioon olisi otettava myös muu asiaa koskeva unionin lainsäädäntö, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU³⁶, ja yrityksiä koskevat vaatimukset, jotka on vahvistettu unionin lainsäädännössä johtajien velvollisuuksista ja due diligence -velvoitteista.

- (36) Kestävyysraportointistandardeissa olisi otettava huomioon komission suuntaviivat muiden kuin taloudellisten tietojen raportoinnista³⁷ ja komission suuntaviivat ilmastoon liittyvien tietojen raportoinnista³⁸. Niissä olisi myös otettava huomioon muut direktiivissä 2013/34/EU säädetyt raportointivaatimukset, jotka eivät suoraan liity kestävyysraportointiin, jotta raportoitujen tietojen käyttäjät saisivat paremman käsityksen yrityksen kehityksestä, tuloksesta, asemasta ja vaikutuksista maksimoimalla kestävyystietojen ja muiden direktiivin 2013/34/EU mukaisesti raportoitujen tietojen väliset yhteydet.
- (37) Kestävyysraportointistandardien olisi oltava oikeasuhteisia, eivätkä ne saisi aiheuttaa tarpeetonta hallinnollista rasitusta yrityksille, joiden on käytettävä niitä. Jotta voidaan minimoida häiriöt yrityksille, jotka jo raportoivat kestävyystietoja, kestävyysraportointistandardeissa olisi tarvittaessa otettava huomioon olemassa olevat kestävyysraportointia ja tilinpitoa koskevat standardit ja kehykset. Näitä ovat GRI-ohjeisto (Global Reporting Initiative), kestävyyttä koskevia kirjanpitostandardeja käsittelevä lautakunta (SASB), integroitua raportointia käsittelevä kansainvälinen komitea (IIRC), kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja antava elin International Accounting Standards Board, ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevä työryhmä (TCGD), Carbon Disclosure Standards Board ja CDP (aiemmin Carbon Disclosure Project). Euroopan unionin standardeissa olisi otettava huomioon kaikki kansainvälisten tilinpäätösstandardien säätiön (IFRS-säätiö) puitteissa laaditut kestävyysraportointistandardit. Jotta vältettäisiin sääntelyn tarpeeton hajanaisuus, joka voi vaikuttaa kielteisesti maailmanlaajuisesti toimiviin yrityksiin, eurooppalaisilla standardeilla olisi edistettävä kestävyysraportointistandardien lähentämistä maailmanlaajuisesti.

---

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

³⁷ 2017/C 215/01.

³⁸ 2019/C 209/01.

- (38) Euroopan komissio sitoutui Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa koskevassa tiedonannossaan tukemaan yrityksiä ja muita sidosryhmiä standardoitujen luonnonpääoman tilinpitokäytäntöjen kehittämisessä unionissa ja kansainvälisesti, jotta voidaan varmistaa ympäristöriskien ja hillitsemismahdollisuuksien asianmukainen hallinta ja vähentää niihin liittyviä transaktiokustannuksia. Life-ohjelmassa rahoitetussa avoimessa hankkeessa (Transparent Project) kehitetään ensimmäistä luonnonpääoman tilinpitomenetelmää, jolla helpotetaan nykyisten menetelmien vertailtavuutta ja avoimuutta ja alennetaan samalla yritysten kynnystä ottaa käyttöön ja käyttää järjestelmiä tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavan liiketoimintansa tukemiseksi. Myös luonnonpääomaa koskeva pöytäkirja (Natural Capital Protocol) on tärkeä viitekehys tällä alalla. Luonnonpääoman tilinpitomenetelmillä pyritään pääasiassa vahvistamaan sisäistä hallintoa koskevia päätöksiä, mutta ne olisi otettava asianmukaisesti huomioon vahvistettaessa kestävyysraportointistandardeja. Joillakin luonnonpääoman tilinpitomenetelmillä pyritään määrittämään yritysten toiminnan ympäristövaikutuksille rahallinen arvo, mikä voi auttaa käyttäjiä ymmärtämään paremmin näitä vaikutuksia. Sen vuoksi olisi aiheellista, että kestävyysraportointistandardeihin voitaisiin sisällyttää rahaksi muunnettuja kestävyysvaikutusten indikaattoreita, jos se katsotaan tarpeelliseksi.
- (39) Kestävyysraportointistandardeissa olisi myös otettava huomioon vastuullista yritystoimintaa, yritysten yhteiskuntavastuuta ja kestävästä kehitystä koskevat kansainvälisesti tunnustetut periaatteet ja kehykset, mukaan lukien kestävästä kehitystä koskevat YK:n tavoitteet, yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n ohjaavat periaatteet, OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille, vastuullista liiketoimintaa koskevat OECD:n due diligence -ohjeet ja niihin liittyvät alakohtaiset suuntaviivat, YK:n Global Compact -aloite, Kansainvälisen työjärjestön kolmikantainen periaatejulistus monikansallisista yrityksistä ja yhteiskuntapolitiikasta, yhteiskuntavastuuta koskeva ISO 26000 -standardi ja vastuullista sijoittamista koskevat YK:n periaatteet.

- (40) Olisi varmistettava, että yritysten kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoimat tiedot vastaavat käyttäjien tarpeita. Raportointistandardeissa olisi sen vuoksi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on julkistettava kaikista tärkeimmistä ympäristötekijöistä, myös niiden vaikutukset ja riippuvuus ilmastosta, ilmasta, maasta, vedestä ja biologisesta monimuotoisuudesta. Asetuksessa (EU) 2020/852 säädetään unionin ympäristötavoitteiden luokittelusta. Yhdenmukaisuuden vuoksi on asianmukaista käyttää samanlaista luokitusta niiden ympäristötekijöiden yksilöimiseksi, joihin olisi puututtava kestävyysraportointistandardeilla. Raportointistandardeissa olisi otettava huomioon ja täsmennettävä kaikki maantieteelliset tai muut taustatiedot, jotka yritysten olisi julkistettava, jotta olisi mahdollista ymmärtää niiden pääasialliset vaikutukset kestävyysseikkoihin ja tärkeimmät kestävyysseikoista yritykselle aiheutuvat riskit.
- (41) Ilmatoon liittyvien tietojen osalta käyttäjät ovat kiinnostuneita tuntemaan yritysten fyysiset ja siirtymäriskit sekä yritysten sietokyvyn erilaisissa ilmastoskenaarioissa. Ne ovat kiinnostuneita myös yrityksen kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien tasosta ja laajuudesta, myös siitä, missä määrin yritys käyttää päästöhyvityksiä ja mikä on niiden lähde. Ilmastoneutraalin talouden saavuttaminen edellyttää kasvihuonekaasujen tilinpitoa ja kompensointia koskevien standardien yhdenmukaistamista. Käyttäjät tarvitsevat päästöhyvityksistä luotettavia tietoja, joilla puututaan mahdolliseen kaksinkertaiseen laskentaan ja yliarviointiin, kun otetaan huomioon riskit, joita kaksinkertainen laskenta ja yliarviointi voivat aiheuttaa ilmatoon liittyvien tavoitteiden saavuttamiselle. Raportointistandardeissa olisi sen vuoksi täsmennettävä, mitä tietoja yritysten olisi raportoitava näiden seikkojen osalta.
- (42) Ilmastoneutraalin kiertotalouden ja myrkyttömän ympäristön saavuttaminen edellyttää kaikkien talouden alojen täysimääräistä osallistumista. Energiankulutuksen vähentäminen ja energiatehokkuuden lisääminen ovat tässä suhteessa avainasemassa, koska energiaa käytetään kaikissa toimitusketjuissa. Energianäkökohdat olisi sen vuoksi otettava asianmukaisesti huomioon kestävyysraportointistandardeissa, erityisesti ympäristöasioissa.

- (43) Kestävyysraportointistandardeissa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi annettava sosiaalisista tekijöistä, mukaan lukien työntekijöihin liittyvät tekijät ja ihmisoikeudet. Tällaisten tietojen olisi katettava yritysten vaikutukset ihmisiin, myös ihmisten terveyteen. Yritysten julkistamiin ihmisoikeuksia koskeviin tietoihin olisi tarvittaessa sisällytettävä tiedot pakkotyöstä niiden arvoketjuissa. Sosiaalisia tekijöitä koskevissa raportointistandardeissa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava ottaen huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet, jotka ovat merkityksellisiä yritysten kannalta, mukaan lukien yhtäläiset mahdollisuudet kaikille ja työolot. Maaliskuussa 2021 hyväksytyssä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevassa toimintasuunnitelmassa edellytetään tiukempia vaatimuksia sosiaalisia kysymyksiä koskevalle yritysten raportoinnille. Raportointistandardeissa olisi myös täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava ihmisoikeuksista, perusvapauksista, demokratian periaatteista ja standardeista, jotka on vahvistettu kansainvälisessä ihmisoikeusasiakirjassa ja muissa YK:n keskeisissä ihmisoikeussopimuksissa, Kansainvälisen työjärjestön julistuksessa työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista, Kansainvälisen työjärjestön perusyleissopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.
- (44) Käyttäjät tarvitsevat tietoja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä. Luotettavissa raportointikehyksissä, kuten GRI-ohjeistossa (Global Reporting Initiative) ja ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevässä työryhmässä, sekä luotettavissa globaaleissa kehyksissä, kuten International Corporate Governance Network -verkoston globaalien hallinnan periaatteissa (Global Governance Principles) ja yritysten hyvää hallintotapaa koskevissa G20-ryhmän ja OECD:n periaatteissa, luetellaan käyttäjien kannalta olennaisimmat hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät. Kestävyysraportointistandardeissa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi annettava hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä. Tällaisiin tietoihin olisi sisällytettävä tiedot yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten roolista kestävyysseikkojen osalta sekä niiden käytettävissä oleva asiantuntemus ja osaaminen, joita ne tarvitsevat kyseisen roolin hoitamiseksi joko oman asiantuntemuksensa tai tarvittavan muun asiantuntemuksen avulla, sekä tiedot yrityksen sisäisistä valvonta- ja riskienhallintajärjestelmistä, jotka liittyvät kestävyysraportointiprosessiin.

Käyttäjät tarvitsevat tietoa myös yritysten yrityskulttuurista ja liiketoimintaetiikkaan sovellettavasta lähestymistavasta, jotka ovat tunnustettuja osatekijöitä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevissa luotettavissa kehyksissä, kuten International Corporate Governance Network -verkoston globaalin hallinnan periaatteissa. Lisäksi tarvitaan tietoa korruption ja lahjonnan torjunnasta sekä yritysten poliittisista sitoumuksista, lobbaustoiminta mukaan luettuna. Tiedot yrityksen johtamisesta sekä yrityksen ja sen asiakkaiden, toimittajien ja sellaisten yhteisöjen välisten suhteiden laadusta, joihin yrityksen toiminta vaikuttaa, auttavat käyttäjiä ymmärtämään yrityksen riskejä ja sen vaikutuksia kestävyysseikkoihin. Tietoihin yrityksen suhteista toimittajiin kuuluvat maksupäivään tai -aikaan liittyvät maksukäytännöt, viivästyskorko tai kaupallisissa toimissa tapahtuvista maksuviivästyksistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/7/EU³⁹ tarkoitettu perintäkulojen korvaaminen. Joka vuosi tuhansille yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuu hallinnollisia ja taloudellisia rasitteita, koska niille maksetaan myöhässä tai niille ei makseta lainkaan. Maksuviivästykset johtavat lopulta maksukyvyttömyyteen ja konkurssiin, millä on tuhoisia vaikutuksia koko arvoketjuun. Maksukäytäntöjä koskevan tiedon lisäämisen pitäisi antaa muille yrityksille mahdollisuus tunnistaa nopeat ja luotettavat maksajat, havaita epäterveet maksukäytännöt, saada tietoa yrityksistä, joiden kanssa ne käyvät kauppaa, ja neuvotella kohtuullisemmista maksuehdoista.

- (45) Raportointistandardien ansiosta olisi saatava parempi käsitys kaikista yritysten toimintakertomuksessa julkaisemista tiedoista, jotta näiden tietojen käyttäjät ymmärtäisivät paremmin yrityksen kehitystä, tulosta, asemaa ja vaikutusta. Näissä standardeissa olisi tarvittaessa erotettava toisistaan tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava raportoidessaan yksittäisen yrityksen tasolla, ja tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava raportoidessaan konsernitasolla. Kyseisissä standardeissa olisi myös annettava yrityksille ohjeita menettelystä, jolla yksilöidään toimintakertomukseen sisällytettävät kestävyystiedot, koska yritys olisi velvoitettava julkistamaan vain ne tiedot, joilla on merkitystä, jotta voidaan ymmärtää yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, joilla on merkitystä sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan.

---

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/7/EU, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (46) Samalla alalla toimivat yritykset altistuvat usein samanlaisille kestävyysriskeille, ja niillä on usein samanlaisia vaikutuksia yhteiskuntaan ja ympäristöön. Saman alan yritysten väliset vertailut ovat erityisen arvokkaita sijoittajille ja muille kestävyystietojen käyttäjille. Komission hyväksymissä kestävyysraportointistandardeissa olisi sen vuoksi täsmennettävä sekä tiedot, jotka kaikkien alojen yritysten olisi julkistettava, että tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava toimialansa perusteella. Standardeissa olisi myös otettava huomioon vaikeudet, joita yritykset saattavat kohdata kerätessään tietoja toimijoilta koko niiden arvoketjussa, erityisesti pk-yrityksiä olevilta toimittajilta sekä nousevien talouksien ja markkinoiden toimittajilta.
- (47) Komission olisi hyväksyttävä raportointistandardien ensimmäinen kokonaisuus viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2022, jotta käyttäjien tietotarpeisiin voidaan vastata oikea-aikaisesti ja erityisesti koska sellaisten finanssimarkkinatoimijoiden tietotarpeet on täytettävä kiireellisesti, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2088 4 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia. Kyseisessä raportointistandardien kokonaisuudessa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava kaikkien raportointialojen ja kestävyysseikkojen osalta, ja vahvistettava, että finanssimarkkinatoimijoiden on noudatettava asetuksessa (EU) 2019/2088 säädetyjä julkistamisvelvoitteita. Komission olisi hyväksyttävä viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2023 raportointistandardien toinen kokonaisuus, jossa täsmennetään täydentävät tiedot, jotka yritysten olisi tarvittaessa julkistettava kestävyysseikoista ja raportointialueista, sekä yrityksen toimialan perusteella annettavat tiedot. Komission olisi tarkasteltava standardeja uudelleen, pk-yrityksiä koskevat standardit mukaan luettuina, joka kolmas vuosi, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien kansainvälisten standardien kehitys.

(48) Direktiivissä 2013/34/EU ei edellytetä, että toimintakertomus on annettava digitaalisessa muodossa, mikä haittaa raportoitujen tietojen löydettävyyttä ja käytettävyyttä. Kestävyystietojen käyttäjät odottavat yhä useammin, että tällaiset tiedot ovat löydettävissä ja koneellisesti luettavissa digitaalisessa muodossa. Digitalisaatio luo mahdollisuuksia hyödyntää tietoja tehokkaammin ja tarjoaa mahdollisuuden merkittäviin kustannussäästöihin sekä käyttäjille että yrityksille. Yrityksiä olisi näin ollen edellytettävä laatimaan toimintakertomuksensa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815⁴⁰ 3 artiklassa tarkoitetussa muodossa (XHTML) ja merkittävät kestävyysraportointitiedot, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa edellytetyt julkistettavat tiedot, mainitussa delegoidussa asetuksessa tarkoitetussa muodossa, kun tämä on määritetty. Digitaalisen luokituksen sisällyttäminen unionin kestävyysraportointistandardeihin on tarpeen, jotta ilmoitetut tiedot voidaan merkitä tunnistein kyseisten standardien mukaisesti. Näitä vaatimuksia olisi hyödynnettävä digitalisaatiota koskevassa työssä, josta komissio ilmoitti tiedonannoissaan *Eurooppalainen datastrategia*⁴¹ ja *EU:n digitaalisen rahoituksen strategia*⁴². Nämä vaatimukset täydentävät myös pääomamarkkinaunionia koskevassa toimintasuunnitelmassa kaavailtua eurooppalaisen keskitetyn palvelupisteen perustamista yritysten julkiselle tiedolle. Toimintasuunnitelmassa myös otetaan huomioon jäsenneilyn datan tarve.

---

⁴⁰ Komission delegoitu asetukset (EU) 2018/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1).

⁴¹ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁴² https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

- (49) Jotta raportoidut kestävyystiedot voidaan sisällyttää eurooppalaiseen keskitettyyn yhteispisteeseen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yritykset, joilla ei ole säännellyillä markkinoilla listattuja arvopapereita, julkaisevat toimintakertomuksensa, myös kestävyysraportoinnin osalta, komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/815 säädetyssä sähköisessä muodossa.
- (50) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat vapauttaa yritykset 19 a artiklan 1 kohdassa edellytetyn muita kuin taloudellisia tietoja koskevan selvityksen sisällyttämisestä toimintakertomukseen. Jäsenvaltiot voivat tehdä niin, jos kyseinen yritys laatii erillisen kertomuksen, joka julkaistaan yhdessä toimintakertomuksen kanssa mainitun direktiivin 30 artiklan mukaisesti, tai jos kyseinen kertomus julkaistaan yrityksen verkkosivustolla kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään kuusi kuukautta tilinpäätöspäivän jälkeen, ja kyseiseen kertomukseen viitataan toimintakertomuksessa. Sama mahdollisuus on olemassa direktiivin 2013/34/EU 29 artiklan a alakohdan 4 alakohdassa tarkoitetun muita kuin taloudellisia tietoja koskevan konsolidoidun selvityksen osalta. Kaksikymmentä jäsenvaltiota on käyttänyt tätä mahdollisuutta. Mahdollisuus julkaista erillinen kertomus haittaa kuitenkin sellaisten tietojen saatavuutta, joissa yhdistyvät taloudelliset tiedot ja tiedot kestävyysseikoista. Se myös vaikeuttaa tietojen löytämistä ja saatavuutta käyttäjille, erityisesti sijoittajille, jotka ovat kiinnostuneita sekä taloudellisista tiedoista että kestävyystiedoista. Taloudellisten tietojen ja kestävyystietojen mahdolliset eri julkaisuajat pahentavat tätä ongelmaa. Julkaiseminen erillisessä kertomuksessa voi myös antaa sisäisesti ja ulkoisesti vaikutelman, että kestävyystiedot kuuluvat vähemmän merkityksellisten tietojen luokkaan, mikä voi vaikuttaa kielteisesti siihen, kuinka luotettavina tietoja pidetään. Sen vuoksi yritysten olisi raportoitava kestävyystiedot selkeästi erottuvassa toimintakertomuksen erillisessä osassa, eikä jäsenvaltioiden pitäisi enää voida vapauttaa yrityksiä velvoitteesta sisällyttää toimintakertomukseen tietoja kestävyysseikoista.

Tällainen velvoite auttaa myös selventämään kansallisten toimivaltaisten viranomaisten roolia toimintakertomuksen osana tapahtuvan kestävyysraportoinnin valvonnassa, joka tapahtuu direktiivin 2004/109/EY mukaisesti. Lisäksi yrityksiä, joiden on raportoitava kestävyystietoja, ei missään tapauksessa pitäisi vapauttaa velvoitteesta julkaista toimintakertomus, koska on tärkeää varmistaa, että kestävyystiedot ovat julkisesti saatavilla.

- (51) Direktiivin 2013/34/EU 20 artiklassa edellytetään, että yritykset, joiden arvopapereita on listattu säännellyillä markkinoilla, sisällyttävät toimintakertomukseensa hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen, jonka on sisällettävä muun muassa kuvaus yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelimiin sovellettavista monimuotoisuutta koskevista toimintaperiaatteista. Direktiivin 2013/34/EU 20 artiklassa annetaan yrityksille liikkumavaraa päättää, mitä monimuotoisuuden näkökohtia ne raportoivat. Siinä ei nimenomaisesti velvoiteta yrityksiä antamaan tietoja joistain tietyistä monimuotoisuuden näkökohdista. Jotta voidaan edetä kohti sukupuolten tasapuolisempaa osallistumista taloudelliseen päätöksentekoon, on tarpeen varmistaa, että yritykset, joiden arvopapereita on listattu säännellyillä markkinoilla, raportoivat aina sukupuolten monimuotoisuutta koskevista toimintaperiaatteistaan ja niiden täytäntöönpanosta. Tarpeettoman hallinnollisen rasituksen välttämiseksi kyseisillä yrityksillä olisi kuitenkin oltava mahdollisuus raportoida osa direktiivin 2013/34/EU 20 artiklassa vaadituista tiedoista muiden kestävyteen liittyvien tietojen yhteydessä. Jos yritys päättää tehdä niin, selvitykseen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä on sisällytettävä viittaus yrityksen kestävyysraportointiin ja direktiivin 2013/34/EU 20 artiklan mukaisiin tietoihin olisi edelleen sovellettava hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen varmennusvaatimuksia.

- (52) Direktiivin 2013/34/EU 33 artiklassa edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä on yhteinen vastuu sen varmistamisesta, että (konsernin) vuositilinpäätös, (konsernin) toimintakertomus ja (konsernin) hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskeva selvitys laaditaan ja julkaistaan mainitun direktiivin vaatimusten mukaisesti. Yhteinen vastuu olisi laajennettava delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/815 vahvistettuihin digitalisaatiovaatimuksiin, unionin kestävyysraportointistandardien noudattamista koskevaan vaatimukseen ja kestävyysraportoinnin tunnisteilla merkitsemistä koskevaan vaatimukseen.
- (53) Varmennusammattissa erotetaan toisistaan rajoitetun tai kohtuullisen varmuuden antavat toimeksiannot. Rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon tuloksena esitettävä päätelmä esitetään yleensä kielteisenä ilmauksena toteamalla, ettei tilintarkastaja ole havainnut mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että tarkastelun kohde on ilmoitettu oleellisesti väärin. Tilintarkastaja tekee vähemmän testejä kuin kohtuullisen varmuuden antavassa varmentamistoimeksiannossa. Rajoitetun varmuuden antavaan toimeksiantoon liittyvä työmäärä on näin ollen pienempi kuin kohtuullisen varmuuden antavassa toimeksiannossa. Kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon liittyvään työpanokseen sisältyy laajoja menettelyjä, joihin kuuluu raportoivan yrityksen sisäisten tarkastusten ja aineistotarkastusten huomioon ottaminen, minkä vuoksi työn määrä on huomattavasti suurempi kuin rajoitetun varmuuden antavassa toimeksiannossa. Tämän tyyppisessä toimeksiannossa päätelmä esitetään yleensä myönteisenä ilmauksena, ja siinä esitetään lausunto tarkastelun kohteen mittaamisesta aiemmin määriteltyjen kriteerien perusteella. Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 5 kohdassa ja 29 a artiklan 5 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot varmistavat, että lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö tarkistaa, onko muita kuin taloudellisia tietoja koskeva selvitys tai erillinen kertomus annettu. Siinä ei edellytetä, että riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja varmentaa tiedot, vaikka siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus vaatia tällaista varmentamista, jos ne sitä haluavat.

Jos kestävyysraportoinnin varmentamista ei vaadittaisi, mikä olisi ristiriidassa sen kanssa, että lakisääteisellä tilintarkastajalla on velvollisuus suorittaa kohtuullisen varmuuden antava toimeksianto tilinpäätöksen osalta, tämä vaarantaisi julkistettujen kestävyystietojen uskottavuuden, jolloin tiedot eivät täyttäisi kyseisten tietojen aiottujen käyttäjien tarpeita. Vaikka tavoitteena on saada taloudellista raportointia ja kestävyysraportointia varten samantasoinen varmuustaso, kestävyysraportoinnin varmentamista koskevan yhteisesti sovitun standardin puuttuminen aiheuttaa riskin siitä, että on olemassa erilaisia käsityksiä ja odotuksia siitä, mistä kohtuullisen varmuuden antava toimeksianto muodostuisi kestävyystietojen eri luokkien osalta, erityisesti kun on kyse ennakoivien ja laadullisesta tietojen julkistamisesta. Sen vuoksi olisi harkittava asteittaista lähestymistapaa kestävyystietojen edellyttämän varmuustason parantamiseksi alkaen lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön velvollisuudesta antaa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, onko kestävyysraportointi unionin vaatimusten mukainen. Tämän lausunnon olisi katettava kestävyysraportoinnin yhdenmukaisuus unionin kestävyysraportointistandardien kanssa, prosessi, jonka yritys toteuttaa kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoitujen tietojen yksilöimiseksi, ja kestävyysraportoinnin tunnistein merkitsemistä koskevan vaatimuksen noudattaminen. Tilintarkastajan olisi myös arvioitava, täyttääkö yrityksen raportointi asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa säädetyt raportointivaatimukset.

Jotta varmistettaisiin yhteisymmärrys ja yhteiset odotukset siitä, mistä kohtuullisen varmuuden antava toimeksianto muodostuisi, lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö olisi velvoitettava antamaan kohtuullisen varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, onko kestävyysraportointi unionin vaatimusten mukainen, kun komissio hyväksyy kestävyysraportoinnin kohtuullista varmuutta koskevat varmennusstandardit kuuden vuoden kuluttua siitä, kun varmennus- ja raportointivaatimuksia sovellettiin ensimmäisen kerran. Asteittainen siirtyminen rajallisesta varmuudesta kohtuulliseen varmuuteen mahdollistaisi myös kestävyystietojen varmennusmarkkinoiden ja yritysten raportointikäytäntöjen asteittaisen kehittämisen. Tämä asteittainen lähestymistapa lisäisi asteittain yritysten raportointikustannuksia, koska kohtuullinen varmuus on kalliimpaa kuin rajallinen varmuus. Yritykset, joihin sovelletaan kestävyysraportointivaatimuksia, voivat halutessaan pyytää kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon perustuvan lausunnon kestävyysraportoinnistaan, jolloin niiden katsottaisiin noudattaneen velvoitetta hankkia rajoitetun varmuuden antavaan toimeksiantoon perustuva lausunto. Olisi huomattava, että kohtuullista varmuutta koskeva lausunto ennakoivista tiedoista on varmennus vain siitä, että kyseiset tiedot on valmisteltu sovellettavien standardien mukaisesti.

(54) Lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt tarkastavat jo tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen. Se, että lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt varmistavat kestävyysraportoinnin, auttaisi varmistamaan taloudellisten tietojen ja kestävyystietojen yhteenliitettävyyden ja yhdenmukaisuuden, mikä on erityisen tärkeää kestävyystietojen käyttäjille. On kuitenkin olemassa riski tilintarkastusmarkkinoiden keskittymisestä entisestään, mikä voi vaarantaa tilintarkastajien riippumattomuuden ja nostaa tilintarkastuspalkkioita tai kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoihin liittyviä palkkioita. Sen vuoksi on suotavaa tarjota yrityksille laajemmat mahdollisuudet valita riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia kestävyysraportoinnin varmentamista varten. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava akkreditoida riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008⁴³ mukaisesti antamaan kestävyysraportoinnista lausunto, joka olisi julkaistava yhdessä toimintakertomuksen kanssa. Lisäksi jäsenvaltioille olisi annettava myös muulle lakisääteiselle tilintarkastajalle (tai -tilintarkastajille) kuin tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittavalle tilintarkastajalle (tai tilintarkastajille) mahdollisuus antaa lausunto kestävyysraportoinnista. Jos jäsenvaltiot lisäksi sallivat, että riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajat suorittavat kestävyysraportoinnin varmennuksen, niiden olisi samalla annettava myös muulle lakisääteiselle tilintarkastajalle kuin tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittavalle tilintarkastajalle (tai tilintarkastajille) mahdollisuus antaa lausunto kestävyysraportoinnista.

---

⁴³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

Jäsenvaltioiden olisi asetettava vaatimuksia, joilla varmistetaan riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien suorittaman varmennustoimeksiannon laatu ja johdonmukaiset tulokset kestävyysraportoinnin varmentamisessa. Sen vuoksi kaikkiin riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin olisi sovellettava kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta vaatimuksia, jotka vastaavat direktiivissä 2006/43/EY vahvistettuja vaatimuksia mutta jotka on mukautettu niiden riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien erityispiirteisiin, jotka eivät suorita lakisääteisiä tilintarkastuksia. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti asetettava vastaavia vaatimuksia, jotka koskevat riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien koulutusta ja tutkintoja, jatkuvaa koulutusta, laadunvarmistusjärjestelmiä, ammattietiikkaa, riippumattomuutta, objektiivisuutta, luottamuksellisuutta ja salassapitovelvollisuutta, nimeämistä ja erottamista, työn organisointia, tutkintaa ja seuraamuksia sekä sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamista. Näin myös taataan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille henkilöille ja yrityksille, myös lakisääteisille tilintarkastajille, joille jäsenvaltiot ovat antaneet luvan antaa lausunto kestävyysraportoinnin varmuudesta. Jos yritys pyytää akkreditoitulta riippumattomalta varmennuspalvelujen tarjoajalta, joka ei ole lakisääteinen tilintarkastaja, lausuntoa kestävyysraportoinnistaan, sen ei pitäisi myöskään joutua pyytämään tätä lausuntoa lakisääteiseltä tilintarkastajalta. Sellaisten riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien, jotka jäsenvaltio on jo akkreditoinut kestävyysraportoinnin varmentajiksi, olisi sallittava suorittaa edelleen kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannot. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava myös, että uusia koulutusta ja tutkintoja koskevia akkreditointivaatimuksia ei sovelleta riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin, jotka uusien vaatimusten soveltamisen alkamispäivään mennessä ovat jo aloittaneet akkreditointinsa, mikäli he saattavat prosessin päätökseen seuraavien kahden vuoden kuluessa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että kaikki riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat, jotka jäsenvaltio akkreditoi kestävyysraportoinnin varmentajiksi ennen kuin on kulunut kaksi vuotta uusien akkreditointivaatimusten soveltamisen alkamisesta, hankkivat tarvittavan tietämyksen kestävyysraportoinnista ja sen varmentamisesta jatkuvan ammatillisen koulutuksen avulla.

- (55) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY⁴⁴ vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tilinpäätösten ja konsernitilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta. On tarpeen varmistaa, että lakisääteisen tilintarkastajan suorittamaan tilinpäätöksen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan yhdenmukaisia sääntöjä. Direktiiviä 2006/43/EY olisi sovellettava silloin, kun lausunnon kestävyysraportoinnista antaa lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö.
- (56) Lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen hyväksymistä ja tunnustamista koskeviin sääntöihin olisi lisättävä lakisääteisten tilintarkastajien mahdollisuus hankkia lisäpätevyys kestävyysraportoinnin varmentamista varten. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lakisääteisillä tilintarkastajilla, jotka haluavat pätevoityä kestävyysraportoinnin varmentajiksi, on tarvittava teoreettinen tietämys kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkityksellisistä aiheista ja kyky soveltaa tätä tietämystä käytännössä. Lakisääteisten tilintarkastajien, jotka jäsenvaltio on jo hyväksynyt tai tunnustanut, olisi kuitenkin edelleen voitava suorittaa kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että luonnollisiin henkilöihin, joiden hyväksymisprosessi on kesken kestävyysraportoinnin varmistamista koskevien uusien vaatimusten soveltamisen alkamispäivänä, ei sovelleta kyseisiä uusia vaatimuksia, mikäli prosessi saadaan päätökseen seuraavien kahden vuoden kuluessa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että lakisääteiset tilintarkastajat, jotka on hyväksytty ennen kuin on kulunut kaksi vuotta uusien vaatimusten soveltamisen alkamisesta ja jotka haluavat suorittaa kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja, hankkivat tarvittavan tietämyksen kestävyysraportoinnista ja sen varmentamisesta jatkuvan ammatillisen koulutuksen avulla. Luonnolliset henkilöt, jotka päättävät hankkia hyväksynnän vain tilintarkastuksia suorittaviksi lakisääteisiksi tilintarkastajiksi, voivat myöhemmin päättää hankkia kestävyysraportoinnin varmentajan pätevyyden.

---

⁴⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

Tätä varten heidän olisi täytettävä jäsenvaltioiden asettamat tarpeelliset vaatimukset, jotta varmistetaan, että lakisääteisillä tilintarkastajilla, jotka haluavat pätevoityä kestävyysraportoinnin varmentajiksi, on tarvittava teoreettinen tietämys kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkityksellisistä aiheista ja kyky soveltaa tätä tietämystä käytännössä. Sen vuoksi heidän olisi tässä vaiheessa suoritettava vaadittu kahdeksan kuukauden käytännön harjoittelu kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisessa tai muissa kestävyteen liittyvissä palveluissa.

- (57) Olisi varmistettava, että tilintarkastajille asetetut lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät vaatimukset ovat johdonmukaisia. Sen vuoksi olisi säädettävä, että olisi oltava ainakin yksi keskeinen kestävyyskumppani, joka osallistuu aktiivisesti kestävyysraportoinnin varmentamiseen. Lakisääteisiä tilintarkastajia olisi vaadittava varaamaan kestävyysraportoinnin varmentamista koskevaan toimeksiantoon riittävästi aikaa ja osoittamaan riittävästi resursseja, jotta he voivat hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti. Asiakasrekisterissä olisi myös täsmennettävä kestävyysraportoinnin varmentamisesta veloitetut palkkiot, ja olisi luotava varmennuskansio, johon sisällytetään kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tiedot. Jos sama lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen ja kestävyysraportoinnin varmentamisen, varmennuskansio voidaan sisällyttää tilintarkastuskansioon. Lakisääteisille tilintarkastajille asetettuja kestävyysraportoinnin varmentamista koskevia vaatimuksia olisi kuitenkin sovellettava vain lakisääteisiin tilintarkastajiin, jotka suorittavat kestävyysraportoinnin varmennuksia.
- (58) Direktiivin 2006/43/EY 25 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön asianmukaiset säännöt sen välttämiseksi, että lakisääteisestä tilintarkastuksesta maksettavat palkkiot määräytyvät osittain tai kokonaan tarkastettavalle yhteisölle tarjottavien oheispalvelujen perusteella tai että ne perustuvat jonkinlaiseen ehdollisuuteen. Mainitun direktiivin 21–24 artiklassa edellytetään myös jäsenvaltioita varmistamaan, että lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavat lakisääteiset tilintarkastajat noudattavat ammattietiikkaa, riippumattomuutta, objektiivisuutta, luottamuksellisuutta ja salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä. Johdonmukaisuuden vuoksi on aiheellista ulottaa kyseiset säännöt koskemaan kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvää lakisääteisten tilintarkastajien työtä.

- (59) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset varmennuskäytännöt ja kestävyysraportoinnin varmentamisen korkea laatu kaikkialla unionissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä kestävyysraportoinnin varmennusstandardeja delegoiduilla säädöksillä. Jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa kansallisia varmennusstandardeja, -menettelyjä tai -vaatimuksia siihen saakka, kun komissio on hyväksynyt samaa aihetta koskevan varmennusstandardin. Näissä varmennusstandardeissa olisi vahvistettava menettelyt, joita tilintarkastajan on noudatettava tehdäkseen päätelmänsä kestävyysraportoinnin luotettavuudesta. Jotta kestävyysraportoinnin varmentamisen yhdenmukaistamista voitaisiin helpottaa jäsenvaltioiden välillä, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa (CEAOB) kannustetaan hyväksymään ei-sitovia suuntaviivoja vahvistaakseen menettelyt, joita on noudatettava annettaessa lausuntoja kestävyysraportoinnista siihen saakka, kun komissio on hyväksynyt samaa aihetta koskevan varmennusstandardin.
- (60) Direktiivin 2006/43/EY 27 artiklassa vahvistetaan konsernin lakisääteistä tilintarkastusta koskevat säännöt. Konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista varten olisi vahvistettava vastaavanlaiset säännöt.
- (61) Direktiivin 2006/43/EY 28 artiklassa edellytetään, että lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt esittävät lakisääteisen tilintarkastuksensa tulokset tilintarkastuskertomuksessa. Kestävyysraportoinnin varmentamista varten olisi vahvistettava vastaavanlaiset säännöt. Toimeksiannon tulokset olisi esitettävä varmennusraportissa. Jos sama lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen ja kestävyysraportoinnin varmentamisen, kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa koskevat tiedot voidaan esittää tilintarkastuskertomuksessa.

- (62) Direktiivin 2006/43/EY 29 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot perustavat lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen laadunvarmistusjärjestelmän. Sen varmistamiseksi, että laaduntarkastuksia tehdään myös kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta ja että laaduntarkastuksia tekevillä henkilöillä on asianmukainen ammatillinen koulutus ja asiaankuuluva kokemus kestävyysraportoinnin varmentamisesta ja kestävyysraportoinnista, vaatimus laadunvarmistusjärjestelmän perustamisesta olisi laajennettava koskemaan kestävyysraportoinnin varmentamista. Siirtymävaiheessa 31 päivään joulukuuta 2025 saakka kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyviä laaduntarkastuksia tekevät henkilöt olisi vapautettava vaatimuksesta, jonka mukaan heillä olisi oltava tarvittavaa kokemusta kestävyysraportoinnin varmentamisesta ja kestävyysraportoinnista tai muista kestävyysraportoinnin liittyvistä palveluista.
- (63) Direktiivin 2006/43/EY VII luvussa edellytetään, että jäsenvaltioilla on käytössään tutkinta- ja seuraamusjärjestelmä lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavia lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä varten. Mainitun direktiivin VIII luvussa edellytetään, että jäsenvaltiot järjestävät tehokkaan julkisen valvonnan järjestelmän ja varmistavat, että julkisen valvonnan järjestelmiä koskevat sääntelyjärjestelyt mahdollistavat tehokkaan yhteistyön unionin tasolla jäsenvaltioiden valvontatoimien osalta. Nämä vaatimukset olisi ulotettava koskemaan lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä, jotka toteuttavat kestävyysraportointia koskevia varmennustoimeksiantoja, jotta voidaan varmistaa tilintarkastajan lakisääteisessä tilintarkastuksessa ja kestävyysraportoinnin varmentamisessa tekemää työtä varten käyttöön otettujen tutkimusten, seuraamusten ja valvontapuitteiden yhdenmukaisuus.

- (64) Direktiivin 2006/43/EY 37 ja 38 artikla sisältävät säännöt lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen nimittämisestä ja erottamisesta. Nämä säännöt olisi ulotettava kestävyysraportoinnin varmentamiseen, jotta voidaan varmistaa tilintarkastajille asetettujen sääntöjen yhdenmukaisuus lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvän työn osalta.
- (65) Direktiivin 2006/43/EY 39 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisella yleisen edun kannalta merkittävällä yhteisöllä on tarkastusvaliokunta, ja täsmennettävä sen lakisääteiseen tilintarkastukseen liittyvät tehtävät. Kyseiselle tarkastusvaliokunnalle olisi osoitettava tietyt kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tehtävät. Kyseisiin tehtäviin olisi sisällyttävä velvollisuus tiedottaa tarkastettavan yhteisön hallinto- tai valvontaelimelle kestävyysraportoinnin varmentamisen tuloksista ja velvollisuus selittää, miten tarkastusvaliokunta on parantanut kestävyysraportoinnin luotettavuutta ja mikä tarkastusvaliokunnan rooli on ollut tässä prosessissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että tarkastusvaliokunnalle osoitetut kestävyysraportointiin ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tehtävät suorittaa hallinto- tai valvontaelin kokonaisuudessaan tai hallinto- tai valvontaelimen perustama erityinen elin.
- (66) Direktiivin 2006/43/EY 45 artikla sisältää kolmansien maiden tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen rekisteröintiä ja valvontaa koskevat vaatimukset. Sen varmistamiseksi, että tilintarkastajien työtä varten on olemassa yhdenmukainen kehys sekä lakisääteisessä tilintarkastuksessa että kestävyysraportoinnin varmentamisessa, kyseiset vaatimukset on tarpeen ulottaa kestävyysraportoinnin varmentamiseen.

(67) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 537/2014⁴⁵ sovelletaan yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittaviin lakisääteisiin tilintarkastajiin ja tilintarkastusyhteisöihin. Jotta varmistetaan lakisääteisen tilintarkastajan riippumattomuus, kun hän suorittaa lakisääteisen tilintarkastuksen, kyseisessä asetuksessa vahvistetaan enimmäismäärä muista lakisääteisen tilintarkastajan palveluista saaduille palkkioille. On tärkeää selventää, että kestävyysraportoinnin varmentamista ei olisi otettava huomioon tätä enimmäismäärää laskettaessa. Lisäksi mainitun asetuksen 5 artiklassa kielletään tiettyjen muiden kuin tilintarkastuspalvelujen tarjoaminen tiettyinä ajanjaksoina, kun lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilintarkastusta. Kestävyysraportoinnin valmisteluun liittyvät palvelut, mahdolliset konsultointipalvelut mukaan lukien, olisi myös katsottava asetuksessa määrättynä ajanjaksona kielletyiksi palveluiksi. Näitä kieltoja olisi sovellettava kaikissa tapauksissa, joissa lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen. Lakisääteisen tilintarkastajan riippumattomuuden takaamiseksi tietyt muut kuin tilintarkastuspalvelut olisi myös kiellettävä, kun hän varmentaa kestävyysraportoinnin. Asetuksen (EU) N:o 537/2014 7 artiklan mukaan lakisääteisten tilintarkastajien on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista tarkastettavalle yhteisölle ja tietyissä olosuhteissa tällaisten sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta vastaaville, jäsenvaltioiden määrittämille viranomaisille. Nämä velvoitteet olisi ulotettava koskemaan tapauksen mukaan myös lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvän työn osalta.

---

⁴⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 537/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteistä tilintarkastusta koskevista erityisvaatimuksista ja komission päätöksen 2005/909/EY kumoamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 77).

(70) Direktiivin 2004/109/EY 24 artiklassa kansallisten valvontaviranomaisten tehtäväksi annetaan valvoa, että yritykset, joiden arvopaperit on listattu säännellyillä markkinoilla, noudattavat yritysten raportointivaatimuksia. Mainitun direktiivin 4 artiklassa täsmennetään vuositilinpäätösten sisältö, mutta siinä ei viitata nimenomaisesti direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklaan, joissa edellytetään muita kuin taloudellisia tietoja koskevan (konsolidoidun) selvityksen laatimista. Tämä merkitsee sitä, että joidenkin jäsenvaltioiden kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole oikeudellista toimivaltaa valvoa kyseisiä muita kuin taloudellisia tietoja koskevia selvityksiä, erityisesti jos ne julkaistaan erillisessä kertomuksessa vuositilinpäätöksen ulkopuolella, minkä jäsenvaltiot voivat tällä hetkellä sallia. Sen vuoksi on tarpeen lisätä direktiivin 2004/109/EY 4 artiklan 5 kohtaan viittaus kestävyysraportointiin. On myös tarpeen edellyttää, että liikkeeseenlaskijan vastuuhenkilöt vahvistavat vuositilinpäätöksessä, että heidän parhaan tietämyksensä mukaan toimintakertomus on laadittu kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Koska kyseiset raportointivaatimukset ovat luonteeltaan uusia, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi lisäksi annettava kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita, joilla edistetään direktiivin 2004/109/EY soveltamisalaan kuuluvien liikkeeseenlaskijoiden kestävyysraportoinnin yhdenmukaista valvontaa. Näitä ohjeita olisi sovellettava vain sellaisten yritysten valvontaan, joiden arvopapereita on listattu säännellyillä markkinoilla.

- (71) Jäsenvaltioita pyydetään arvioimaan täytäntöönpanosäädöksensä vaikutusta pk-yrityksiin sen varmistamiseksi, ettei sillä ole kohtuutonta vaikutusta niihin, ja kiinnittämään erityistä huomiota mikroyrityksiin ja hallinnolliseen rasitukseen sekä julkaisemaan tällaisten arviointien tulokset. Jäsenvaltioiden olisi harkittava sellaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, joilla tuetaan pk-yrityksiä vapaaehtoisten yksinkertaistettujen raportointistandardien soveltamisessa.
- (72) Sen vuoksi direktiiviä 2013/34/EU, direktiiviä 2004/109/EY, direktiiviä 2006/43/EY ja asetusta (EU) N:o 537/2014 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2013/34/EU

Muutetaan direktiivi 2013/34/EU seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan 3 ja 3 a kohta seuraavasti:

"3. Tämän direktiivin 19 a, 29 d, 29 a, 30 ja 33 artiklassa, 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa, 34 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 51 artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan myös seuraaviin yrityksiin liittyviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin kyseisten yritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta, edellyttäen että ne ovat suuria yrityksiä taikka pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä:

- a) neuvoston direktiivin 91/674/ETY⁴⁶ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut vakuutusyritykset;
- b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁴⁷ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyt luottolaitokset.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yhteensovittamistoimenpiteitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁴⁸ 2 artiklan 5 kohdan 2–23 alakohdassa lueteltuihin yrityksiin.

---

⁴⁶ Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁴⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

3 a. Edellä 19 a, 29 d ja 29 a artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 12 kohdan b ja f alakohdassa tarkoitettuihin rahoitustuotteisiin edellyttäen, että rahoitustuotetta ei hallinnoida itse."

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 5 alakohta seuraavasti:

"5) 'liikevaihdolla' tuotteiden myynnistä ja palvelujen tarjoamisesta saatavia tuottoja, joista on vähennetty myynnin oikaisuerät sekä arvonlisävero ja muut suoraan liikevaihdon perusteella määrättävät verot; tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta 'liikevaihto' määritellään neuvoston direktiivin 1986/635 43 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti; tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vakuutusyriyten osalta 'liikevaihto' määritellään neuvoston direktiivin 1991/674 35 artiklan mukaisesti;"

b) Lisätään 17–20 alakohta seuraavasti:

"17) 'kestävyyseikoilla' ympäristöön, yhteiskuntaan, ihmisoikeuksiin sekä hyvään hallintotapaan liittyviä tekijöitä, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088⁴⁹ 2 artiklan 24 kohdassa määritellyt kestävyystekijät;

18) 'kestävyyseraportoinnilla' kestävyysseikkoja koskevien tietojen raportointia tämän direktiivin 19 a, 29 a ja 29 d artiklan mukaisesti;

---

⁴⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).

- 19) 'keskeisillä aineettomilla resursseilla' sellaisia resursseja, joilla ei ole fyysistä olomuotoa ja joista yrityksen liiketoimintamalli on olennaisilta osin riippuvainen ja jotka toimivat yrityksen arvonmuodostuksen lähteenä;
- 20) 'riippumattomalla varmennuspalvelujen tarjoajalla' vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta, joka on akkreditoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008^{50*5} mukaisesti tämän direktiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitettua erityistä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimintaa varten."

2 a) Lisätään 19 artiklaan alakohta seuraavasti:

"Edellä 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen suurten yritysten sekä 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen pienten ja 3 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen keskisuurten yritysten, jotka ovat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä, on ilmoitettava niitä keskeisiä aineettomia resursseja koskevat tiedot, joista yrityksen liiketoimintamalli on olennaisilta osin riippuvainen, sekä selitettävä tämä riippuvuus ja se, miten ne toimivat yrityksen arvonmuodostuksen lähteenä".

3) Korvataan 19 a artikla seuraavasti:

---

⁵⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).";

"19 a artikla

Kestävyysraportointi

1. Edellä 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen suurten yritysten sekä 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen pienten ja 3 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen keskisuurten yritysten, jotka ovat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä ja jotka eivät ole 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä, on sisällytettävä toimintakertomukseen tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan.

Näiden tietojen on oltava selkeästi esillä toimintakertomuksen erillisessä osassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä
  - a) lyhyt kuvaus yrityksen liiketoimintamallista ja -strategiasta, mukaan lukien
    - i) yrityksen liiketoimintamallin ja -strategian sietokyky kestävyysseikkoihin liittyviin riskeihin nähden;
    - ii) yrityksen mahdollisuudet, jotka liittyvät kestävyysseikkoihin;
    - iii) yrityksen suunnitelmat sen varmistamiseksi, että sen liiketoimintamalli ja -strategia sopivat yhteen kestävään talouteen siirtymisen ja ilmaston lämpenemisen rajoittamisen 1,5 celsiusasteeseen Pariisin sopimuksen mukaisesti kanssa;
    - iv) tieto siitä, miten yrityksen liiketoimintamallissa ja -strategiassa otetaan huomioon yrityksen sidosryhmien edut ja yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin;

- v) tieto siitä, miten yrityksen strategia on pantu täytäntöön kestävyysseikkojen osalta;
- b) kuvaus yrityksen asettamista kestävyysseikkoihin liittyvistä tavoitteista ja yrityksen edistymisestä niiden saavuttamisessa;
- c) kuvaus hallinto-, johto- ja valvontaelinten roolista kestävyysseikkojen suhteen;
- d) kuvaus yrityksen kestävyysseikkoihin liittyvistä toimintaperiaatteista;
- e) seuraavien kuvaus:
  - i) due diligence -prosessi, jota yritys soveltaa kestävyysseikkoihin;
  - ii) yrityksen arvoketjuun, mukaan lukien sen omat toiminnot, sen tuotteet ja palvelut, liikesuhteet ja toimitusketju, liittyvät pääasialliset tosiasialliset tai mahdolliset haittavaikutukset;
  - iii) toimet, joita yritys on toteuttanut tosiasiallisten tai mahdollisten haittavaikutusten ehkäisemiseksi, lieventämiseksi tai korjaamiseksi, ja niiden tulokset;
- f) kuvaus yritykseen kohdistuvista merkittävimmistä kestävyysseikkoihin liittyvistä riskeistä, mukaan lukien yrityksen pääasialliset riippuvuussuhteet tällaisista seikoista, ja siitä, miten yritys hallitsee näitä riskejä;
- g) a–f alakohdassa tarkoitettujen julkistettavien tietojen kannalta merkitykselliset indikaattorit.

Yritysten on raportoitava prosessista, jossa yksilöidään tiedot, jotka ne ovat sisällyttäneet toimintakertomukseen 1 kohdan mukaisesti, ja tässä prosessissa niiden on otettava huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin näkymät.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällyttävä tiedot yrityksen arvoketjusta, mukaan lukien yrityksen omat toiminnot, tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällyttävä myös 19 artiklan mukaiseen toimintakertomukseen sisältyviä muita tietoja ja vuositilinpäätöksessä esitettyjä määriä koskevia lisäselvityksiä.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että käynnissä olevaa kehitystä tai neuvoteltavana olevia asioita koskevia tietoja jätetään pois poikkeustapauksissa, jos hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat niille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti ja ovat yhteisesti vastuussa asiasta, ovat asianmukaisesti perustellusti sitä mieltä, että tällaisten tietojen julkistaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa yrityksen kaupalliselle asemalle, jos tällaisten tietojen poisjättäminen ei estä yrityksen kehityksen, tuloksen, aseman ja sen toimintojen aiheuttamien vaikutusten oikeaa ja tasapuolista ymmärtämistä.

4. Yritysten on raportoitava 1–3 kohdassa tarkoitettut tiedot 29 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien mukaisesti.
5. Poiketen siitä, mitä 19 a artiklan 2–4 kohdassa säädetään, ja rajoittamatta 7 ja 7 a kohdan soveltamista, 1 kohdassa tarkoitettut pienet ja keskisuuret yritykset sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määritellyt pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset sekä direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 2 kohdassa määritellyt vakuutusalan kytkösyrietykset ja mainitun direktiivin 13 artiklan 5 kohdassa määritellyt jälleenvakuutusalan kytkösyrietykset voivat rajata kestävyysraportointinsa seuraaviin tietoihin:

- a) lyhyt kuvaus yrityksen liiketoimintamallista ja -strategiasta;
- b) kuvaus yrityksen kestävyysseikkoihin liittyvistä toimintaperiaatteista;
- c) yrityksen pääasialliset tosiasialliset tai mahdolliset kestävyysseikkoihin kohdistuvat haittavaikutukset ja toimet, joita tällaisten tosiasiallisten tai mahdollisten haittavaikutusten ehkäisemiseksi, lieventämiseksi tai korjaamiseksi on toteutettu;
- d) yrityksen merkittävimmät kestävyysseikkoihin liittyvät riskit ja se, miten yritys hallitsee näitä riskejä;
- e) a–d alakohdassa tarkoitettujen julkistettavien tietojen kannalta tarpeelliset keskeiset indikaattorit.

Pienten ja keskisuurten yritysten, pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyriyten, jotka hyödyntävät tätä poikkeusta, on noudatettava raportoinnissaan 29 c artiklassa tarkoitettuja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevia kestävyysraportointistandardeja.

- 6. Edellä 1–4 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävien yritysten ja 5 kohdan poikkeusta hyödyntävien yritysten katsotaan noudattaneen 19 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä vaatimusta.

7. Yritys ('vapautuksen saanut tytäryritys'), joka on tytäryritys, vapautetaan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista, jos kyseinen yritys ja sen tytäryritykset sisällytetään emoyrityksen 29 ja 29 a artiklan mukaisesti laatimaan konsernin toimintakertomukseen. Yritys, joka on kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen tytäryritys, vapautetaan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista myös silloin, kun kyseinen yritys ja sen tytäryritykset sisältyvät kyseisen emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen ja kun konsernin kestävyysraportointi laaditaan tavalla, joka vastaa tämän direktiivin 29 b artiklan nojalla hyväksytyjä kestävyysraportointistandardeja, jotka on määritetty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY⁵¹ 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdan ja 23 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan nojalla hyväksytyjen asiaankuuluvien toimenpiteiden mukaisesti.

Edellä 1 alakohdassa määriteltyä vapautusta koskevat seuraavat ehdot:

- i) Vapautuksen saaneen tytäryrityksen toimintakertomus sisältää kaikki seuraavat tiedot:
  - a) sen emoyrityksen nimi ja sääntömääräinen kotipaikka, joka raportoi tietoja konsernitasolla tämän direktiivin 29 ja 29 a artiklan mukaisesti tai tavalla, joka vastaa tämän direktiivin 29 b artiklan nojalla hyväksytyjä kestävyysraportointistandardeja, jotka on määritetty direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdan ja 23 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan nojalla hyväksytyjen asiaankuuluvien toimenpiteiden mukaisesti;

---

⁵¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (*EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38*).";

- b) linkit ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen ja tämän direktiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitettuun lausuntoon tai tämän alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun lausuntoon;
  - c) tieto siitä, että yritys on vapautettu tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista.
- ii) Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, sen konsernin toimintakertomus ja yhden tai useamman sellaisen henkilön tai yhteisön rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella antama lausunto, joka on valtuutettu antamaan lausunnon kestävyysraportoinnin varmentamisesta kyseisen konsernin toimintakertomuksen laatimista yritystä sääntelevän kansallisen lainsäädännön mukaisesti, on julkistettava 30 artiklan mukaisesti sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla, jonka piiriin vapautuksen saanut tytäryritys kuuluu.

Jäsenvaltio, jonka sääntelyn alainen vapautuksen saanut tytäryritys on, voi vaatia, että emoyrityksen konsernin toimintakertomus julkaistaan jollakin kyseisen jäsenvaltion hyväksymällä kielellä ja että kaikki tarvittavat käännökset tälle kielelle on todistettu virallisiksi.

Yritysten, jotka on tämän direktiivin 37 artiklan mukaisesti vapautettu toimintakertomuksen laatimisesta, ei tarvitse toimittaa toisen alakohdan i alakohdan a, b ja c alakohdissa mainittuja tietoja, edellyttäen että ne julkaisevat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua konsernin toimintakertomuksen tämän direktiivin 37 artiklan mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklaa sovellettaessa tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettut luottolaitokset, jotka kuuluvat pysyvästi keskuslaitokseen, joka valvoo niitä samassa artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, on katsottava keskuslaitoksen tytäryrityksiksi.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettut vakuutusyritykset, jotka kuuluvat direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettun suhteen perusteella ryhmään, johon sovelletaan mainitun direktiivin 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaista ryhmävalvontaa, on katsottava kyseisen konsernin emoyrityksen tytäryrityksiksi.

- 7 a. Edellä 7 kohdassa säädettyä poikkeusta sovelletaan myös yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, joihin sovelletaan tämän artiklan vaatimuksia.

[siirretty 6 a lukuun 29 b ja 29 c artiklaksi sekä 6 b lukuun 29 d artiklaksi]"

5) Muutetaan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan g alakohta seuraavasti:

"g) kuvaus yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelimiin sovellettavista monimuotoisuutta koskevista toimintaperiaatteista sukupuoli- ja muiden näkökohtien, kuten iän tai koulutus- ja ammattitaustan osalta sekä näiden monimuotoisuutta koskevien toimintaperiaatteiden tavoitteista, toteuttamistavasta ja tuloksista raportointijaksolla. Jos tällaisia toimintaperiaatteita ei sovelleta, selvityksessä on oltava ilmoitus siitä, mistä tämä johtuu."

- b) Lisätään alakohta seuraavasti:

"Edellä olevan 19 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten voidaan katsoa noudattavan tämän artiklan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa säädettyä velvoitetta, kun ne raportoivat kyseisissä alakohdissa vaaditut tiedot osana kestävyysraportointiaan ja tietoihin viitataan hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevassa selvityksessä.";

- 6) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) a alakohdassa tarkoitetun konsernitilinpäätöksen ja suuremman yrityskokonaisuuden konsernin toimintakertomuksen laatii tämän yrityskokonaisuuden emoyritys sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alainen kyseinen emoyritys on, noudattaen tätä direktiiviä, lukuun ottamatta 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksytyjä kansainvälisten tilinpäätösstandardien vaatimuksia."

- b) Korvataan 8 kohdan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) tämän direktiivin mukaisesti, lukuun ottamatta 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia;"

- c) Korvataan 8 kohdan b alakohdan iii alakohta seuraavasti:

"iii) tämän direktiivin mukaisesti laadittuja konsernitilinpäätöksiä ja konsernin toimintakertomuksia vastaavalla tavalla, lukuun ottamatta 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia; tai"

- 7) Korvataan 29 a artikla seuraavasti:

Konsernin kestävyysraportointi

1. Edellä 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen suurten konsernien emoyritysten on sisällytettävä konsernin toimintakertomukseen tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten konserni vaikuttaa kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat konsernin kehitykseen, tulokseen ja asemaan.

Näiden tietojen on oltava selkeästi esillä konsernin toimintakertomuksen erillisessä osassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä
  - a) lyhyt kuvaus konsernin liiketoimintamallista ja -strategiasta, mukaan lukien
    - i) konsernin liiketoimintamallin ja -strategian sietokyky kestävyysseikkoihin liittyviin riskeihin nähden;
    - ii) konsernin mahdollisuudet, jotka liittyvät kestävyysseikkoihin;
    - iii) konsernin suunnitelmat sen varmistamiseksi, että konsernin liiketoimintamalli ja -strategia sopivat yhteen kestävään talouteen siirtymisen ja ilmaston lämpenemisen rajoittamisen 1,5 celsiusasteeseen Pariisin sopimuksen mukaisesti kanssa;
    - iv) tieto siitä, miten konsernin liiketoimintamallissa ja -strategiassa otetaan huomioon konsernin sidosryhmien edut ja konsernin vaikutukset kestävyysseikkoihin;
    - v) tieto siitä, miten konsernin strategia on pantu täytäntöön kestävyysseikkojen osalta;

- b) kuvaus konsernin asettamista kestävyysseikkoihin liittyvistä tavoitteista ja konsernin edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa;
- c) kuvaus hallinto-, johto- ja valvontaelinten roolista kestävyysseikkojen suhteen;
- d) kuvaus konsernin kestävyysseikkoihin liittyvistä toimintaperiaatteista;
- e) seuraavien kuvaus:
  - i) due diligence -prosessi, jota konserni soveltaa kestävyysseikkoihin;
  - ii) konsernin arvoketjuun, mukaan lukien sen omat toiminnot, sen tuotteet ja palvelut, liikesuhteet ja toimitusketju, liittyvät pääasialliset tosiasialliset tai mahdolliset haittavaikutukset;
  - iii) toimet, joita konserni on toteuttanut tosiasiallisten tai mahdollisten haittavaikutusten ehkäisemiseksi, lieventämiseksi tai korjaamiseksi, ja niiden tulokset;
- f) kuvaus konserniin kohdistuvista merkittävimmistä kestävyysseikkoihin liittyvistä riskeistä, mukaan lukien konsernin pääasialliset riippuvuussuhteet tällaisista seikoista, ja siitä, miten konserni hallitsee näitä riskejä;
- g) a–f alakohdassa tarkoitettujen julkistettavien tietojen kannalta merkitykselliset indikaattorit.

Emoyritysten on raportoitava prosessista, jolla yksilöidään tiedot, jotka ne ovat sisällyttäneet konsernin toimintakertomukseen 1 kohdan mukaisesti, ja tässä prosessissa niiden on otettava huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin näkymät.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on soveltuvin osin sisällyttävä tiedot konsernin arvoketjusta, mukaan lukien sen omat toiminnot, sen tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on soveltuvin osin sisällyttävä myös tämän direktiivin 29 artiklan mukaiseen konsernin toimintakertomukseen sisältyviä muita tietoja ja konsernin tilinpäätöksessä esitettyjä määriä koskevia lisäselvityksiä.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että käynnissä olevaa kehitystä tai neuvoteltavana olevia asioita koskevia tietoja jätetään pois poikkeustapauksissa, jos hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat niille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti ja ovat yhteisesti vastuussa asiasta, ovat asianmukaisesti perustellusti sitä mieltä, että tällaisten tietojen julkistaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa konsernin kaupalliselle asemalle, jos tällaisten tietojen poisjättäminen ei estä konsernin kehityksen, tuloksen, aseman ja sen toimintojen aiheuttamien vaikutusten oikeaa ja tasapuolista ymmärtämistä.

4. Emoyritysten on raportoitava 1–3 kohdassa tarkoitettut tiedot 29 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien mukaisesti.
6. Edellä 1–4 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävän emoyrityksen katsotaan noudattaneen 19 artiklan 1 kohdassa ja 19 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

7. Emoyritys ('vapautuksen saanut emoyritys'), joka on myös tytäryritys, vapautetaan 1–4 kohdan mukaisista velvoitteista, jos kyseinen vapautuksen saanut emoyritys ja sen tytäryritykset sisällytetään toisen yrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen, joka laaditaan 29 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti. Emoyritys, joka on kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen tytäryritys, vapautetaan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista myös silloin, kun kyseinen yritys ja sen tytäryritykset sisältyvät kyseisen emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen ja kun konsernin kestävyysraportointi laaditaan tavalla, joka vastaa 29 b artiklan nojalla hyväksytyjä kestävyysraportointistandardeja, jotka on määritetty direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdan ja 23 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan nojalla hyväksytyjen asiaankuuluvien toimenpiteiden mukaisesti.

Edellä 1 alakohdassa tarkoitettua vapautusta koskevat seuraavat ehdot:

- i) Vapautuksen saaneen emoyrityksen toimintakertomus sisältää kaikki seuraavat tiedot:
  - a) sen emoyrityksen nimi ja sääntömääräinen kotipaikka, joka raportoi tietoja konsernitasolla 29 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti tai tavalla, joka vastaa tämän direktiivin 29 b artiklan nojalla hyväksytyjä kestävyysraportointistandardeja, jotka on määritetty direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdan ja 23 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan nojalla hyväksytyjen asiaankuuluvien toimenpiteiden mukaisesti;
  - b) linkit ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen ja tämän direktiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitettuun lausuntoon tai tämän alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun lausuntoon;

- c) tieto siitä, että emoyritys on vapautettu tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista.
- ii) jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, sen konsernin toimintakertomus ja yhden tai useamman sellaisen henkilön tai yhteisön rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella antama lausunto, joka on valtuutettu antamaan lausunnon kestävyysraportoinnin varmentamisesta kyseisen konsernin toimintakertomuksen laatintaa yritystä sääntelevän kansallisen lainsäädännön mukaisesti, on julkistettava 30 artiklan mukaisesti sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla, jonka piiriin vapautuksen saanut emoyritys kuuluu.

Jäsenvaltio, jonka sääntelyn alainen vapautuksen saanut emoyritys on, voi vaatia, että emoyrityksen konsernin toimintakertomus julkaistaan jollakin kyseisen jäsenvaltion hyväksymällä kielellä ja että kaikki tarvittavat käännökset tälle kielelle on todistettu virallisiksi.

Emoyritysten, jotka on tämän direktiivin 37 artiklan mukaisesti vapautettu toimintakertomuksen laatimisesta, ei tarvitse toimittaa toisen alakohdan i alakohdan a, b ja c alakohdissa mainittuja tietoja, edellyttäen että ne julkaisevat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua konsernin toimintakertomuksen tämän direktiivin 37 artiklan mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklaa sovellettaessa tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettut luottolaitokset, jotka kuuluvat pysyvästi keskuslaitokseen, joka valvoo niitä samassa artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, on katsottava keskuslaitoksen tytäryrityksiksi.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettut vakuutusyritykset, jotka kuuluvat direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettun suhteen perusteella ryhmään, johon sovelletaan mainitun direktiivin 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaista ryhmävalvontaa, on katsottava kyseisen konsernin emoyrityksen tytäryrityksiksi.

7 a. Edellä 7 kohdassa säädettyä poikkeusta sovelletaan myös yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, joihin sovelletaan tämän artiklan vaatimuksia."

7 b) Lisätään 29 b ja 29 c artikla

"29 b artikla

Kestävyysraportointistandardit

1. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 49 artiklan mukaisesti kestävyysraportointistandardien käyttöön ottamiseksi. Näissä kestävyysraportointistandardeissa on täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on ilmoitettava 19 a ja 29 a artiklan mukaisesti, ja tarvittaessa täsmennettävä rakenne, jota noudattaen kyseiset tiedot on raportoitava. Erityisesti

- a) komissio antaa viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2022 delegoidut säädökset, joissa täsmennetään tiedot, jotka yritysten on raportoitava 19 a artiklan 1 ja 2 kohdan ja tapauksen mukaan 29 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ja joissa vähintään täsmennetään tiedot, jotka vastaavat asetuksen (EU) 2019/2088 julkistamisvelvoitteiden alaisten finanssimarkkinoiden toimijoiden tarpeita;
- b) komissio antaa viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2023 delegoidut säädökset, joissa täsmennetään
  - i) täydentävät tiedot, jotka yritysten on tarvittaessa raportoitava 19 a artiklan 2 kohdassa luetelluista kestävyysseikoista ja raportointialueista;
  - ii) tiedot, jotka yritysten on raportoitava ja jotka koskevat erityisesti niiden toimialaa.

Komissio tarkastelee tämän artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä uudelleen vähintään joka kolmas vuosi säädöksen soveltamispäivästä ottaen huomioon Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvon-antavan ryhmän (EFRAG) tekniset neuvot, ja muuttaa tarvittaessa kyseisiä delegoituja säädöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, myös kansainvälisiin standardeihin liittyvä kehitys.

Komissio kuulee vähintään kerran vuodessa yhdessä asetuksen (EU) 2020/852 24 artiklassa tarkoitettua kestävästä rahoituksesta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää ja asetuksen (EY) 1606/2002 6 artiklassa tarkoitettua tilinpäätöskysymysten sääntelykomiteaa EFRAGin työohjelmasta kestävyysraportointistandardien kehittämisen osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kestävyysraportointistandardeissa on edellytettävä, että raportoitavat tiedot ovat ymmärrettäviä, merkityksellisiä, todennettavissa ja vertailukelpoisia ja että ne esitetään todenmukaisesti.

Kestävyysraportointistandardeissa on asianomaisen standardin aihe huomioon ottaen

- a) täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on julkistettava seuraavista ympäristötekijöistä:
- i) ilmastonmuutoksen hillintä;
  - ii) ilmastonmuutokseen sopeutuminen;
  - iii) vesivarat ja merten luonnonvarat;
  - iv) resurssien käyttö ja kiertotalous;
  - v) ympäristön pilaantuminen;
  - vi) biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemit;
- b) täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on julkistettava seuraavista yhteiskuntaan ja ihmisoikeuksiin liittyvistä tekijöistä:
- i) yhdenvertaiset mahdollisuudet kaikille, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvo ja sama palkka samasta tai samanarvoisesta työstä, koulutus ja taitojen kehittäminen sekä vammaisten työllisyys ja osallistaminen;
  - ii) työolot, mukaan lukien varma ja sopeutuva työllisyys, palkat, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu, työehtosopimusneuvottelut ja työntekijöiden osallistuminen, työ- ja yksityiselämän tasapaino sekä terveellinen, turvallinen ja asianmukainen työympäristö;

- iii) ihmisoikeuksien kunnioittaminen, perusvapaudet, demokratian periaatteet ja standardit, jotka on vahvistettu kansainvälisessä ihmisoikeusasiakirjassa ja muissa YK:n keskeisissä ihmisoikeussopimuksissa, Kansainvälisen työjärjestön julistuksessa työelämän peruseriaateista ja -oikeuksista, Kansainvälisen työjärjestön perusyleissopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa;
- c) täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on julkistettava seuraavista hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä:
  - i) yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten rooli kestävyysseikkojen osalta ja niiden asiantuntemus ja taidot tämän tehtävän hoitamiseksi tai niiden mahdollisuudet hyödyntää kyseistä asiantuntemusta ja kyseisiä taitoja;
    - i a) yrityksen sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestelmien pääpiirteet kestävyysraportointiprosessin osalta;
    - ii) liiketoiminnan etiikka ja yrityskulttuuri, mukaan lukien korruption ja lahjonnan torjunta;
    - iii) yrityksen poliittiset sitoumukset, myös lobbaustoiminta;
    - iv) yrityksen toiminnan vaikutuspiiriin kuuluvien asiakkaiden, toimittajien ja yhteisöjen kanssa solmittujen suhteiden hallinnointi ja laatu, maksukäytännöt mukaan luettuina.

[siirretty i a) alakohtaan]

- 2 a. Kestävyysraportointistandardeissa on täsmennettävä ennakoivat ja takautuvat tiedot sekä tarvittaessa laadulliset ja määrälliset tiedot, jotka yritysten on raportoitava.

- 2 b. Standardeissa on myös otettava huomioon vaikeudet, joita yritykset saattavat kohdata kerätessään tietoja toimijoilta koko niiden arvoketjussa, erityisesti niiltä, joilla ei ole velvoitetta julkaista kestävyystietoja direktiivin 2013/34/EU 19 a tai 29 a artiklan nojalla, sekä nousevien talouksien ja markkinoiden toimittajilta. Niissä on täsmennettävä arvoketjuja koskevat julkistettavat tiedot, jotka ovat oikeasuhteisia ja merkityksellisiä toiminnan laajuuteen ja monitahoisuuteen sekä arvoketjuihin kuuluvien yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin nähden erityisesti niiden yritysten osalta, joihin ei sovelleta tämän direktiivin 19 a ja 29 a artiklan kestävyysraportoinnin velvoitteita. Lisäksi jos tämän direktiivin kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden aikana kaikkia liikesuhteita ja toimitusketjua koskevia tietoja ei ole saatavilla, yrityksen on lisättävä hallussaan olevat tiedot sekä lausunto siitä, että yrityksen arvoketjun liikesuhteet ja sen arvoketjussa olevat yritykset eivät asettaneet tarvittavia tietoja saataville.
3. Kun komissio antaa delegoituja säädöksiä 1 kohdan nojalla, se ottaa mahdollisimman laajasti huomioon
- a) kestävyysraportointia koskevien maailmanlaajuisten standardointialoitteiden työn sekä luonnonpääoman tilinpitoa ja kasvihuonekaasujen tilinpitoa, vastuullista yritystoimintaa, yritysten yhteiskuntavastuuta ja kestävästä kehityksestä koskevat nykyiset standardit ja kehykset;
  - b) tiedot, jotka finanssimarkkinatoimijoiden on annettava asetuksessa (EU) 2019/2088 ja sen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjen julkistamisvelvoitteidensa mukaisesti;
  - c) asetuksen (EU) 2020/852⁵² nojalla annetut delegoidut säädökset;

---

⁵² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

- d) vertailuarvojen hallinnoijiin sovellettavat julkistamisvaatimukset vertailuarvoselvityksen ja vertailuarvomenetelmien osalta sekä ilmastosiirtymää koskevien EU:n vertailuarvojen ja Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen laatimista koskevat vähimmäisvaatimukset komission delegoitujen asetusten (EU) 2020/1816⁵³, (EU) 2020/1817⁵⁴ ja (EU) 2020/1818⁵⁵ mukaisesti;
- e) asetuksen (EU) N:o 575/2013⁵⁶ 434 a artiklan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä täsmennetyt julkistettavat tiedot;
- f) komission suosituksen 2013/179/EU⁵⁷;
- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁵⁸;

---

⁵³ Komission delegoitu asetukset (EU) 2020/1816, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä vertailuarvoselvityksessä annettavan selostuksen osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon kussakin tarjotussa ja julkaistussa vertailuarvossa (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 1).

⁵⁴ Komission delegoitu asetukset (EU) 2020/1817, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä selostuksen vähimmäissällön osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon vertailuarvojen menetelmissä (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 12).

⁵⁵ Komission delegoitu asetukset (EU) 2020/1818, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen vähimmäisvaatimusten osalta (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 17).

⁵⁶ Komission täytäntöönpanoasetus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannen osan II ja III osastossa tarkoitettujen tietojen julkistamista laitosten toimesta koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (C(2021) 1595).

⁵⁷ Komission suositus 2013/179/EU, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁵⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

h) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009⁵⁹;

29 c artikla

Pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevat kestävyysraportointistandardit

Komissio antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä kestävyysraportointistandardeista, jotka ovat oikeassa suhteessa pienten ja keskisuurten yritysten toiminnan laajuuteen ja monitahoisuuteen ja niiden valmiuksiin ja ominaisuuksiin sekä merkityksellisiä niiden kannalta. Näissä kestävyysraportointistandardeissa on täsmennettävä, mitkä 19 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetut tiedot 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen pienten ja keskisuurten yritysten on raportoitava.

Pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevissa raportointistandardeissa on otettava huomioon 29 b artiklan 2, 2 a, 2 b ja 3 kohdassa säädetyt perusteet. Niissä on mahdollisuuksien mukaan myös täsmennettävä rakenne, jota noudattaen kyseiset tiedot on raportoitava.

Komissio tarkastelee tämän artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä uudelleen vähintään joka kolmas vuosi säädöksen soveltamispäivästä ottaen huomioon Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoo-antavan ryhmän (EFRAG) tekniset neuvot, ja muuttaa tarvittaessa kyseisiä delegoituja säädöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, myös kansainvälisiin standardeihin liittyvä kehitys.

Komissio antaa kyseiset delegoidut säädökset viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2023."

7) c Lisätään uusi luvun otsikko seuraavasti:

---

⁵⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

"Luku 6 b – Sähköinen muoto"

7) d Lisätään uusi artikla seuraavasti:

"29 d artikla

Yhtenäinen sähköinen raportointimuoto

1. Edellä olevan 19 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten on laadittava toimintakertomuksensa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815⁶⁰ 3 artiklassa tarkoitetussa sähköisessä raportointimuodossa ja merkittävä kestävyysraportointitietonsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa edellytetyt julkistettavat tiedot, mainitussa delegoidussa asetuksessa tarkoitetussa muodossa.
2. Edellä olevan 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten on laadittava konserninsa toimintakertomus delegoidun asetuksen (EU) 2019/815 3 artiklassa tarkoitetussa yhtenäisessä sähköisessä raportointimuodossa ja merkittävä kestävyysraportointitiedot, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa edellytetyt julkistettavat tiedot, mainitussa delegoidussa asetuksessa tarkoitetussa muodossa.

8) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

---

⁶⁰ Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämisestä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1).

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset julkistavat kohtuullisen ajanjakson kuluessa, joka on enintään 12 kuukautta tilinpäätöspäivästä, asianmukaisesti vahvistetun tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen tämän direktiivin 29 d artiklassa säädettyssä muodossa, siltä osin kuin artikla on sovellettavissa, yhdessä direktiivin 34 artiklassa tarkoitetun, lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön antamien lausuntojen ja lausumien kanssa noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 1 osaston III luvun mukaista menettelyä.

Jos riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitetun lausunnon, tämä lausunto on julkistettava yhdessä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen kanssa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa yritykset toimintakertomuksen julkistamisvelvollisuudesta, jos koko toimintakertomuksesta tai sen osasta voi pyynnöstä saada helposti jäljennöksen hintaan, joka ei ole suurempi kuin siitä aiheutuvat hallintomenot.

Kolmannessa alakohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta yrityksiin, joihin sovelletaan 19 a ja 29 a artiklaa."

9) Korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä, jotka toimivat niille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, on yhteinen vastuu sen varmistamisesta, että seuraavat asiakirjat laaditaan ja julkistetaan tämän direktiivin vaatimusten ja soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksytyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien, delegoidun asetuksen 2019/815, tämän direktiivin 29 b artiklassa tai tapauksen mukaan 29 c artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien ja tämän direktiivin 29 d artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti:

- a) vuositilinpäätös, toimintakertomus ja selvitys hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos ne toimitetaan erikseen;
- b) konsernitilinpäätös, konsernin toimintakertomus ja selvitys konsernin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos ne toimitetaan erikseen."

9) a Muutetaan 8 luku seuraavasti:

Tilintarkastus ja kestävyysraportoinnin varmentaminen

10) Muutetaan 34 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

i) Korvataan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

"toimintakertomus laadittu sovellettavien lakisääteisten vaatimusten mukaisesti, lukuun ottamatta 19 a artiklassa säädettyjä kestävyysraportointia koskevia vaatimuksia;"

ii) Lisätään aa alakohta seuraavasti:

"aa) annettava tarvittaessa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, onko kestävyysraportointi tämän direktiivin vaatimusten mukainen, mukaan lukien 29 b tai 29 c artiklan nojalla vahvistettujen raportointistandardien noudattaminen kestävyysraportoinnissa, prosessi, jolla yritys yksilöi kyseisten raportointistandardien mukaisesti raportoidut tiedot, ja 29 d artiklassa säädetyn merkitsemisvaatimuksen noudattaminen kestävyysraportoinnissa, ja siitä, noudatetaanko asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan raportointivaatimuksia."

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitetun lausunnon antaa eri lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuin tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö.

3 a. Jäsenvaltiot voivat sallia, että riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitetun lausunnon edellyttäen, että tähän riippumattomaan varmennuspalvelujen tarjoajaan sovelletaan vaatimuksia, jotka vastaavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY⁶¹ säädettyjä vaatimuksia mainitun direktiivin 2 artiklan 22 alakohdassa määritellyn kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta, ja erityisesti seuraavia vaatimuksia:

- i) koulutus ja tutkinnot, joilla varmistetaan, että riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat hankkivat tarvittavan asiantuntemuksen kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta;
- ii) jatkuva koulutus;
- iii) laadunvarmistusjärjestelmät;
- iv) ammattietiikka, riippumattomuus, objektiivisuus, luottamuksellisuus ja salassapitovelvollisuus;
- v) nimeäminen ja erottaminen;
- vi) tutkinta ja seuraamukset;

---

⁶¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (*EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87*).

- vii) riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan työn organisointi erityisesti riittävien resurssien ja henkilöstön sekä asiakasrekisterin ja -tiedostojen ylläpitämisen osalta; ja
- viii) sääntöjenvastaisuuksien ilmoittaminen.

Jos riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitetun lausunnon, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä lausunto laaditaan direktiivin 2006/43/EY 26 a, 27 a ja 28 a artiklan mukaisesti ja että tarkastusvaliokunta tai erityinen valiokunta arvioi ja seuraa tapauksen mukaan riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan riippumattomuutta direktiivin 2006/43/EY 39 artiklan 6 kohdan e alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja koulutus- ja tutkintovaatimuksia ei sovelleta riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin, jotka on akkreditoitu kestävyysraportoinnin varmentamista varten ennen 1 päivää tammikuuta 2024 asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niihin riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin, joiden asiaankuuluvien kansallisten vaatimusten mukainen akkreditointiprosessi on kesken 1 päivänä tammikuuta 2024, ei sovelleta ensimmäisen alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja koulutus- ja tutkintovaatimuksia kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta edellyttäen, että prosessi saatetaan päätökseen 1 päivään tammikuuta 2026 mennessä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettut riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat hankkivat tarvittavan tietämyksen kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta ensimmäisen alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna jatkuvan koulutuksen avulla.

Jos jäsenvaltio hyödyntää mahdollisuutta sallia riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan antaa 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitettu lausunto, sen on myös sallittava, että muu lakisääteinen tilintarkastaja kuin tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava tilintarkastaja (tai tilintarkastajat) antaa lausunnon."

ba) Lisätään kohta seuraavasti:

"3 aa. Kun komissio hyväksyy kohtuullista varmuutta koskevat standardit direktiivin 2006/43/EU 26 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti sen jälkeen, kun on tehty arviointi sen toteamiseksi, onko kohtuullinen varmuus tilintarkastajien ja yritysten mahdollisuuksien rajoissa, 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitettua lausunnon on perustuttava kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon."

11) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa, 29 b artiklassa ja 29 c artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa, 29 b artiklassa ja 29 c artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN."

b) Lisätään 3 a kohta seuraavasti:

"3 a. Antaessaan 29 b ja 29 c artiklan nojalla delegoituja säädöksiä komissio ottaa huomioon EFRAGin tekniset neuvot edellyttäen, että

- a) ne on laadittu asianmukaisessa menettelyssä julkisen valvonnan alaisena ja avoimuutta noudattaen sekä asiaankuuluvien sidosryhmien asiantuntemusta hyödyntäen,
- b) niihin liitetään kustannus-hyötyanalyysit, joihin sisältyy analyysi teknisten neuvojen vaikutuksista kestävyYTEEN, ja
- c) niihin liitetään selvitys siitä, miten niissä huomioidaan 29 b artiklan 3 kohdassa luetellut aloitteet ja lainsäädäntö.

EFRAGin teknisten neuvojen liiteasiakirjat on toimitettava yhdessä teknisten neuvojen kanssa.

Komissio kuulee yhdessä asetuksen (EU) 2020/852 24 artiklassa tarkoitettua kestäväää rahoitusta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää ja asetuksen (EY) 1606/2002 6 artiklassa tarkoitettua tilinpäätöskysymysten sääntelykomiteaa ehdotuksista 29 b ja 29 c artiklassa tarkoitetuiksi delegoituiksi säädöksiksi ennen niiden hyväksymistä.

Komissio pyytää Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselta, Euroopan pankkiviranomaiselta ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselta lausunnon EFRAGin antamista teknisistä neuvoista ja erityisesti niiden yhdenmukaisuudesta asetuksen (EU) 2019/2088 ja sen delegoitujen säädösten kanssa. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on annettava lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

Komissio kuulee myös Euroopan ympäristökeskusta, Euroopan unionin perusoikeusvirastoa, Euroopan keskuspankkia, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa ja asetuksen (EU) 2020/852 20 artiklan nojalla perustettua kestävän rahoituksen foorumia EFRAGin antamista teknisistä neuvoista ennen 29 b ja 29 c artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten antamista. Jos jokin näistä elimistä päättää antaa lausunnon, sen on annettava se kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on kuullut sitä."

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Edellä olevien 1 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 13 kohdan, 46 artiklan 2 kohdan, 29 b artiklan ja 29 c artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella."

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2004/109/EY

Muutetaan direktiivi 2004/109/EY seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan r alakohta seuraavasti:

"r) 'kestävyysraportoinnilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2013/34/EU⁶² 2 artiklan 18 kohdassa määriteltyä kestävyysraportointia."

2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) liikkeeseenlaskijan vastuullisten henkilöiden, joiden nimet ja tehtävät on ilmoitettava selvästi, antamat lausunnot siitä, että sovellettavia tilinpäätösstandardeja noudattaen laaditut tilinpäätösasiakirjat antavat heidän parhaan ymmärryksensä mukaan oikean ja riittävän kuvan toisaalta liikkeeseenlaskijan ja toisaalta konsolidointiin sisällytettyjen yritysten muodostaman kokonaisuuden varoista, veloista, taloudellisesta asemasta sekä voitosta tai tappiosta ja että toimintakertomuksessa on todenmukaisen kuvan antava selostus toisaalta liikkeeseenlaskijan ja toisaalta konsolidointiin sisällytettyjen yritysten muodostaman kokonaisuuden liiketoiminnan kehittymisestä ja tuloksesta sekä tilasta, mukaan luettuna kuvaus merkittävimmistä niistä uhkaavista riskeistä ja epävarmuustekijöistä sekä tarvittaessa, että toimintakertomus on laadittu direktiivin 2013/34/EU 29 b ja 29 c artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien mukaisesti."

---

⁶² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

b) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

"4. Tilinpäätösasiakirjat on tarkastettava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Lakisääteisen tilintarkastajan on annettava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lausunnon ja selvityksen toimintakertomuksesta.

Direktiivin 2006/43/EY 28 artiklassa tarkoitettu tilintarkastuskertomus, jonka on allekirjoittanut direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn työn suorittamisesta vastuussa oleva henkilö tai henkilöt, on julkistettava kokonaisuudessaan yhdessä vuositilinpäätöksen yhteydessä.

Kestävyyseraportointi on tapauksen mukaan varmennettava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdan ja 34 artiklan 2, 3, 3 a ja 3 aa kohdan mukaisesti.

Direktiivin 2006/43/EY 28 a artiklassa tarkoitettu kestävyysraportoinnin varmennusraportti on julkistettava kokonaisuudessaan vuositilinpäätöksen yhteydessä.

5. Toimintakertomus on laadittava direktiivin 2013/34/EU 19 ja 19 a artiklan, 20 artiklan ja 29 d artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos kyseisissä artikloissa säädetyt kokoa koskevat raja-arvot täyttyvät.

Jos liikkeeseenlaskijan on laadittava konsernitilinpäätös, konsernin toimintakertomus on laadittava direktiivin 2013/34/EU 29 artiklan, 29 a artiklan ja 29 d artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos kyseisissä artikloissa säädetyt kokoa koskevat raja-arvot täyttyvät."

- 3) Korvataan 23 artiklan 4 kohdan kolmas ja neljäs alakohta seuraavasti:

"Komissio hyväksyy 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja 30 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti tarpeelliset päätökset yhteisön ulkopuolisen maan liikkeeseenlaskijoiden käyttämien tilinpäätösstandardien ja direktiivin 2013/34/EU 29 d artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien vastaavuudesta. Jos komissio päättää, että yhteisön ulkopuolisen maan tilinpäätösstandardeja tai kestävyysraportointistandardeja ei voida pitää vastaavina, se voi sallia asianomaisten liikkeeseenlaskijoiden käyttää tällaisia standardeja asianmukaisen siirtymäkauden ajan.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa yhteydessä komissio hyväksyy lisäksi 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä 27 a ja 27 b artiklassa säädettyjä edellytyksiä noudattaen toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vahvistaa yleiset vastaavuutta koskevat arviointiperusteet, jotka koskevat useamman kuin yhden maan liikkeeseenlaskijoiden kannalta merkityksellisiä tilinpäätösstandardeja ja kestävyysraportointistandardeja."

- 4) Lisätään 28 d artikla seuraavasti:

"28 d artikla

EAMV:n ohjeet

Kuultuaan Euroopan ympäristökeskusta ja Euroopan unionin perusoikeusvirastoa EAMV antaa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet kansallisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta kestävyysraportoinnin valvonnasta."

3 artikla
Muutokset direktiiviin 2006/43/EY

Muutetaan direktiivi 2006/43/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta sekä kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista."

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 2–6 alakohta seuraavasti:

- "2. 'lakisääteisellä tilintarkastajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, jolle jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän direktiivin mukaisesti antaneet luvan suorittaa lakisääteisiä tilintarkastuksia ja tapauksen mukaan toteuttaa kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja;
3. 'tilintarkastusyhteisöllä' tarkoitetaan sen oikeudellisesta muodosta riippumatta oikeushenkilöä tai muuta yhteisöä, jolle jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän direktiivin mukaisesti antaneet luvan suorittaa lakisääteisiä tilintarkastuksia ja tapauksen mukaan toteuttaa kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja;"

- "4. 'kolmannen maan tilintarkastusyksiköllä' tarkoitetaan sen oikeudellisesta muodosta riippumatta yksikköä, joka suorittaa kolmannessa maassa perustetun yrityksen tilinpäätösten tai konsernitilinpäätösten tilintarkastuksia tai tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamisen ja joka ei ole 3 artiklan mukaisesti hyväksynnän saatuaan rekisteröitynyt jossakin jäsenvaltiossa tilintarkastusyhteisöksi;
5. 'kolmannen maan tilintarkastajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka suorittaa kolmannessa maassa perustetun yrityksen tilinpäätösten tai konsernitilinpäätösten tilintarkastuksia tai tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamisen ja joka ei ole 3 ja 44 artiklan mukaisesti hyväksynnän saatuaan rekisteröitynyt jossakin jäsenvaltiossa lakisääteiseksi tilintarkastajaksi;
6. 'konsernin tilintarkastajalla' tarkoitetaan lakisääteistä tilintarkastajaa tai lakisääteisiä tilintarkastajia taikka tilintarkastusyhteisöä tai -yhteisöjä, joka suorittaa tai jotka suorittavat konsernitilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen tai tapauksen mukaan konsernin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja;"

aa) Lisätään 16 a kohta seuraavasti:

"16 a. 'keskeisellä kestävyyskumppanilla (tai -kumppaneilla)' tarkoitetaan

- a) lakisääteistä tilintarkastajaa tai lakisääteisiä tilintarkastajia, jotka tilintarkastusyhteisö on nimennyt tiettyä kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa varten ensisijaisesti vastaamaan kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannosta tilintarkastusyhteisön puolesta; tai
- b) konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen yhteydessä vähintään lakisääteistä tilintarkastajaa tai lakisääteisiä tilintarkastajia, jotka tilintarkastusyhteisö on nimennyt tiettyä kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa varten ensisijaisesti vastaamaan kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannosta konsernitasolla, ja lakisääteistä tilintarkastajaa tai lakisääteisiä tilintarkastajia, jotka on nimetty olemaan ensisijaisesti vastuussa olennaisten tytäryritysten tasolla; tai

c) lakisääteistä tilintarkastajaa tai lakisääteisiä tilintarkastajia, jotka allekirjoittavat tämän direktiivin 28 a artiklassa tarkoitetun varmennusraportin."

b) Lisätään 21, 22 ja 23 alakohta seuraavasti:

"21. 'kestävyysraportoinnilla' tarkoitetaan direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä kestävyysraportointia;

22. 'kestävyysraportoinnin varmentamisella (varmennustoimeksiannolla)' tarkoitetaan lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamaa lausuntoa;

23. 'riippumattomalla varmennuspalvelujen tarjoajalla' tarkoitetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta, joka on akkreditoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008[1]*5 mukaisesti direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitettua erityistä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimintaa varten."

3) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Koulutusvaatimukset

1. Luonnollinen henkilö voidaan hyväksyä suorittamaan lakisääteistä tilintarkastusta sen jälkeen, kun hän on korkeakoulu- tai vastaavan kelpoisuuden saavutettuaan suorittanut teoreettisen opintokokonaisuuden ja vaadittavan käytännön harjoittelun sekä suorittanut hyväksytysti kyseisen jäsenvaltion järjestämän tai tunnustaman ammattitutkinnon, joka on yliopiston loppututkinnon tai vastaavan tasoinen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan soveltamista.
2. Lisäksi luonnollinen henkilö voidaan hyväksyä suorittamaan kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja, kun tämän direktiivin 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 14 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan erityiset lisävaatimukset täyttyvät.
3. Jäljempänä 32 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä keskenään yhteistyötä tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten lähentämiseksi. Kun nämä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat tällaiseen yhteistyöhön, niiden on otettava huomioon tilintarkastuksessa ja tilintarkastajien ammattialalla tapahtuva kehitys ja varsinkin ammattialalla jo toteutunut lähentäminen. Niiden on tehtävä yhteistyötä Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komitean (CEAOB) kanssa ja asetuksen (EU) N:o 537/2014 20 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten kanssa siltä osin kuin tällainen lähentäminen liittyy yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen."

3) a Lisätään 7 artiklaan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jotta lakisääteinen tilintarkastaja voidaan hyväksyä suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja, 6 artiklassa tarkoitetun ammatillisen tutkinnon on taattava riittävät teoreettiset tiedot kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkityksellisillä aloilla sekä kyky soveltaa tietoja käytännössä. Ainakin osan tutkinnosta on oltava kirjallinen."

4) Lisätään 8 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jotta lakisääteinen tilintarkastaja voidaan hyväksyä suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja, sen on katettava myös vähintään seuraavat aiheet:

- a) kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin laadintaan liittyvät oikeudelliset vaatimukset ja raportointistandardit;
- b) kestävyysanalyysi;
- c) due diligence -prosessit kestävyysseikkojen osalta;
- d) 26 artiklan a alakohdassa tarkoitetut kestävyysraportoinnin oikeudelliset vaatimukset ja varmennusstandardit."

5) Lisätään 10 artiklan 1 kohtaan alakohhta seuraavasti:

"Jotta lakisääteinen tilintarkastaja tai harjoittelija voidaan hyväksyä suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja, vähintään kahdeksan kuukautta käytännön harjoittelusta on oltava suoritettu kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisessa tai muissa kestävyysrytteen liittyvissä palveluissa."

6 a) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

Käytännön harjoittelun ja teoreettisen koulutuksen yhdistäminen

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen oppiaineiden teoreettisiin opintoihin käytetyt ajanjaksot lasketaan 11 artiklassa tarkoitettuun ammattimaisen toiminnan keston, jos tällaisista opinnoista on osoituksena valtion tunnustama tutkinto. Opintoihin käytetyn ajan tulee kuitenkin olla vähintään vuosi, eikä sitä saa vähentää ammattimaiseen toimintaan käytetystä ajasta enempää kuin neljä vuotta.
2. Ammattimaisen toiminnan ja käytännön harjoittelun keston on oltava vähintään sama kuin teoreettisten opintojen ja 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan vaadittavan käytännön harjoittelun yhteiskeston."

7) Lisätään 14 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jotta lakisääteinen tilintarkastaja voidaan hyväksyä suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun kelpoisuuskokeen on katettava lakisääteisen tilintarkastajan riittävän tietämyksen niistä kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion laeista ja muista säännöksistä, joilla on merkitystä kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta."

8) Lisätään 14 a artikla seuraavasti:

"14 a artikla

Ennen 1 päivää tammikuuta 2024 hyväksytyt tai tunnustetut lakisääteiset tilintarkastajat ja henkilöt, joiden osalta lakisääteisen tilintarkastajan hyväksymismenettely on kesken 1 päivänä tammikuuta 2024

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lakisääteisiin tilintarkastajiin, jotka on hyväksytty tai tunnustettu suorittamaan lakisääteisiä tilintarkastuksia ennen 1 päivää tammikuuta 2024, ei sovelleta tämän direktiivin 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 14 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan vaatimuksia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöihin, joiden osalta 6–14 artiklassa säädetty hyväksymismenettely on kesken 1 päivänä tammikuuta 2024, ei sovelleta tämän direktiivin 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 14 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan vaatimuksia edellyttäen, että prosessi saatetaan päätökseen 1 päivään tammikuuta 2026 mennessä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen 1 päivää tammikuuta 2026 hyväksytyt lakisääteiset tilintarkastajat, jotka haluavat suorittaa kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja, hankkivat tarvittavan tietämyksen kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta, 8 artiklan 3 kohdassa luetellut aiheet mukaan lukien, 13 artiklassa edellytetyn jatkuvan koulutuksen avulla."

8 a) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 alakohtaan bb alakohta seuraavasti:

"bb) onko lakisääteinen tilintarkastaja hyväksytty myös varmentamaan kestävyysraportoinnin."

b) Korvataan 1 alakohdan c alakohta seuraavasti:

"c) kaikki muut rekisteröinnit lakisääteisenä tilintarkastajana muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisissa viranomaisissa ja tilintarkastajana kolmansissa maissa, mukaan lukien rekisteröintiviranomaisen tai -viranomaisten nimi tai nimet ja tarvittaessa rekisteröintinumero tai -numerot sekä tieto siitä, koskeeko rekisteröinti tilintarkastusta, kestävyysraportoinnin varmentamista vai molempia."

c) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Rekisterissä on ilmoitettava, onko kyseiset kolmansien maiden tilintarkastajat rekisteröity suorittamaan tilintarkastuksen, varmentamaan kestävyysraportoinnin vai molempia."

8 b) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan e ja i alakohta seuraavasti:

"e) "tilintarkastusyhteisön palveluksessa olevien tai siihen sidossuhteessa partnerina tai muulla tavalla olevien lakisääteisten tilintarkastajien nimet ja rekisteröintinumero ja tieto siitä, onko heidät hyväksytty myös varmentamaan kestävyysraportoinnin;

i) kaikki muut rekisteröinnit tilintarkastusyhteisönä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisissa viranomaisissa ja tilintarkastusyksikköinä kolmansissa maissa, mukaan lukien rekisteröintiviranomaisen tai -viranomaisten nimi tai nimet ja tarvittaessa rekisteröintinumero tai -numerot sekä tieto siitä, koskeeko rekisteröinti tilintarkastusta, kestävyysraportoinnin varmentamista vai molempia."

- b) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Rekisterissä on ilmoitettava, onko kyseiset kolmansien maiden tilintarkastusyksiköt rekisteröity suorittamaan tilintarkastuksen, varmentamaan kestävyysraportoinnin vai molempia."

- 9) Muutetaan 24 b artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tilintarkastusyhteisö suorittaa lakisääteisen tilintarkastuksen, tämä tilintarkastusyhteisö nimeää vähintään yhden päävastuullisen tilintarkastajan. Tilintarkastusyhteisön on tarjottava päävastuulliselle tilintarkastajalle tai tilintarkastajille riittävät resurssit ja henkilökunta, jolla on tarvittava pätevyys ja valmiudet hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tilintarkastusyhteisö varmentaa kestävyysraportoinnin, tämä tilintarkastusyhteisö nimeää vähintään yhden keskeisen kestävyyskumppanin, joka voi olla päävastuullinen tilintarkastaja tai yksi päävastuullisista tilintarkastajista. Tilintarkastusyhteisön on tarjottava keskeiselle kestävyyskumppanille tai -kumppaneille riittävät resurssit ja henkilökunta, jolla on tarvittava pätevyys ja valmiudet hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti.

Keskeiset perusteet tilintarkastusyhteisön valitessa nimettävää päävastuullista tilintarkastajaa tai tilintarkastajia ja tapauksen mukaan keskeistä kestävyyskumppania tai -kumppaneita ovat tilintarkastuksen laadun varmistaminen, riippumattomuus ja pätevyys. Päävastuullisen tilintarkastajan tai tilintarkastajien on oltava aktiivisesti mukana lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisessa. Keskeisen kestävyyskumppanin on oltava aktiivisesti mukana kestävyysraportoinnin varmentamisessa."

b) Lisätään 2 a kohta seuraavasti:

"2 a. "Kun lakisääteinen tilintarkastaja varmentaa kestävyysraportoinnin, hänen on käytettävä toimeksiantoon riittävästi aikaa ja osoitettava sitä varten riittävät resurssit, jotta hänen on mahdollista suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti."

c) Korvataan 4 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

"b) jos kyseessä on tilintarkastusyhteisö, päävastuullisen tilintarkastajan tai tilintarkastajien ja tapauksen mukaan keskeisen kestävyyskumppanin tai -kumppaneiden nimet;

c) lakisääteisestä tilintarkastuksesta ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta perityt palkkiot ja muista palveluista perityt palkkiot kullakin tilikaudella."

e) Lisätään 5 a kohta seuraavasti:

"5 a. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on luotava kustakin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannosta varmennuskansio.

Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on dokumentoitava ainakin 22 b artiklan mukaiset tiedot kestävyysraportoinnin varmentamisesta.

Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on säilytettävä kaikki tiedot ja asiakirjat, joilla on merkitystä tämän direktiivin 28 artiklassa tarkoitetun kertomuksen tukena ja seurattaessa tämän direktiivin ja muiden sovellettavien oikeudellisten vaatimusten noudattamista kestävyysraportoinnin varmentamisessa.

Varmennuskansio on suljettava viimeistään 60 päivän kuluttua tämän direktiivin 28 a artiklassa tarkoitetun varmennusraportin allekirjoituspäivämäärästä;

jos sama lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen ja kestävyysraportoinnin varmentamisen, varmennuskansio voidaan sisällyttää tilintarkastuskansioon."

f) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

"Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on säilytettävä tiedot lakisääteisten tilintarkastusten ja kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantojen suorittamisesta tehdyistä mahdollisista kirjallisista valituksista."

10) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

"25 artikla

Tilintarkastuksesta ja varmentamisesta maksettavat palkkiot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisilla säännöillä varmistetaan se, että lakisääteisestä tilintarkastuksesta ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta maksettavat palkkiot

- a) eivät määräydy osittain tai kokonaan sille yhteisölle tarjottavien oheispalvelujen perusteella, jolle lakisääteinen tilintarkastus tai kestävyysraportoinnin varmentaminen suoritetaan;
- b) eivät voi perustua minkäänlaiseen ehdollisuuteen."

11) Lisätään 25 b artikla seuraavasti:

"25 b artikla

Ammattietiikka, riippumattomuus, objektiivisuus, luottamuksellisuus ja salassapitovelvollisuus kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan soveltuvin osin 21–24 a artiklan vaatimuksia, jotka koskevat tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta."

11 a) Lisätään 25 c artikla seuraavasti:

"25 c artikla

Kielletyt muut kuin tilintarkastuspalvelut, kun lakisääteinen tilintarkastaja varmentaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin

1. Lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, joka varmentaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin, tai sen ketjun jäsen, johon lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuuluu, ei saa suoraan tai välillisesti tarjota kyseiselle unionissa sijaitsevalle tarkastettavalle yhteisölle, sen unionissa sijaitsevalle emoyritykselle tai sen määräysvallassa oleville unionissa sijaitseville yrityksille asetuksen (EU) N:o 537/2014 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b, c, e, f, g, h, i, j ja k kohdassa tarkoitettuja palveluja
  - a) ajanjaksona, joka alkaa kestävyysraportoinnin varmentamisen kohteena olevan kauden alusta ja päättyy, kun varmennusraportti annetaan; ja
  - b) a alakohdassa tarkoitettua kautta välittömästi edeltävänä tilikautena, kun on kyse asetuksen (EU) N:o 537/2014 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetuista palveluista.

2. Lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, joka suorittaa yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja, ja sellaisen ketjun jäsen, johon lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuuluu, voi tarjota kestävyysraportoinnin varmentamisen kohteena olevalle yhteisölle, sen emoyritykselle tai sen määräysvallassa oleville yrityksille sellaisia muita kuin tilintarkastuspalveluja, jotka eivät ole 1 kohdassa tarkoitettuja tai tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 537/2014 5 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuja kiellettyjä muita kuin tilintarkastuspalveluja, jos tarkastusvaliokunta on antanut siihen luvan arvioituaan asianmukaisesti riippumattomuuteen kohdistuvat uhat ja sovelletut varotoimet tämän direktiivin 22 b artiklan mukaisesti.

3. Jos sellaisen ketjun jäsen, johon yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuuluu, tarjoaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja muita kuin tilintarkastuspalveluja kolmannessa maassa perustetulle yritykselle, joka on kestävyysraportoinnin varmentamisen kohteena olevan yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön määräysvallassa, asianomaisen lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on arvioitava, vaarantaako tällainen ketjun jäsenen harjoittama palveluntarjonta lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön riippumattomuuden.

Jos asialla on vaikutusta lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön riippumattomuuteen, lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on tapauksen mukaan sovellettava varotoimia tällaisen kolmannessa maassa harjoitettavan palveluntarjonnan aiheuttamien uhkien lieventämiseksi. Lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö voi jatkaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin varmentamista ainoastaan, jos asianomainen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö voi tämän direktiivin 22 b artiklan mukaisesti perustella sen, ettei tällainen palveluntarjonta vaikuta sen ammatilliseen harkintaan eikä varmennusraporttiin."

11 b) Lisätään 25 d artikla seuraavasti:

"25 d artikla

Sääntöjenvastaisuudet

Asetuksen (EU) N:o 537/2014 7 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin lakisääteiseen tilintarkastajaan tai tilintarkastusyhteisöön, joka suorittaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja."

12) Lisätään 26 a artikla seuraavasti:

"26 a artikla

Kestävyysraportoinnin varmennusstandardit

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt varmentavat kestävyysraportoinnin komission 3 kohdan mukaisesti hyväksymiä varmennusstandardeja noudattaen.
2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia varmennusstandardeja, - menettelyjä tai - vaatimuksia siihen saakka, kun komissio on hyväksynyt samaa asiaa koskevan varmennusstandardin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava varmennusmenettelyt tai -vaatimukset komissiolle vähintään kolme kuukautta ennen niiden voimaantuloa.

3. Siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 48 a artiklan mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettut varmennusstandardit, joissa vahvistetaan menettelyt, joita tilintarkastajan on noudatettava tehdäkseen johtopäätöksiä kestävyysraportoinnin varmuudesta, myös toimeksiannon suunnittelusta, riskien huomioon ottamisesta ja niihin reagoimisesta sekä tarkastuskertomukseen sisällytettävien päätelmien tyypistä.

Komissio hyväksyy kohtuullista varmuutta koskevat varmennusstandardit viimeistään kuuden vuoden kuluttua yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin voimaantulosta⁶³.

Komissio voi hyväksyä varmennusstandardit vain, jos

- a) ne on laadittu asianmukaisessa menettelyssä julkisen valvonnan alaisena ja avoimuutta noudattaen;
- b) niillä parannetaan kestävyysraportoinnin tai konsernin kestävyysraportoinnin uskottavuutta ja laatua;
- c) ne ovat unionin yleisen edun mukaisia;
- d) niillä ei muuteta tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia tai täydennetä sen vaatimuksia lukuun ottamatta 25 b, 27 a ja 28 a artiklassa vahvistettuja vaatimuksia.

4. " [Siirretty 34 AD artiklaan]

13) Lisätään 27 a artikla seuraavasti:

---

⁶³ Julkaisutoimisto: korvataan täsmällisellä päivämäärällä.

Konsernin kestävyysraportoinnin varmentaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannossa
  - a) konsernin tilintarkastaja kantaa kokonaisvastuun tämän direktiivin 28 a artiklassa tarkoitettusta varmennusraportista konsernin kestävyysraportoinnin osalta;
  - b) konsernin tilintarkastaja arvioi riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai tarjoajien tai kolmannen maan tilintarkastajan tai tilintarkastajien tai lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastajien taikka kolmannen maan tilintarkastusyksikö(-ide)n tai tilintarkastusyhteisö(-je)n konsernin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa varten suorittaman varmennustyön ja dokumentoi kyseisten tilintarkastajien suorittaman työn luonteen, ajoituksen ja laajuuden, mukaan luettuna tapauksen mukaan konsernin tilintarkastajan suorittama kyseisten tilintarkastajien varmennusdokumentaation merkityksellisten osien läpikäynti;
  - c) konsernin tilintarkastaja käy läpi varmennustyön, jonka on suorittanut (tai ovat suorittaneet) riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja(t), kolmannen maan tilintarkastaja(t) tai lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastajat ja kolmannen maan tilintarkastusyksikkö tai -yksiköt taikka tilintarkastusyhteisö(-t) kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa varten, ja dokumentoi sen.

Konsernin tilintarkastajan säilyttämän dokumentaation perusteella asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on voitava tarkastaa konsernin tilintarkastajan suorittama työ.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamiseksi konsernin tilintarkastajan on pyydettävä kyseessä olevien riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai tilintarkastajien, lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastajien taikka kolmannen maan tilintarkastusyksikö(-de)n tai tilintarkastusyhteisö(-je)n suostumus asianomaisen dokumentaation toimittamiseen konsernin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannon aikana, jotta se voi tukeutua kyseisen riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai tilintarkastajien tai lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastajien, kolmannen maan tilintarkastusyksikö(-ide)n tai tilintarkastusyhteisö(-je)n tekemään työhön.

2. Jos konsernin tilintarkastaja ei pysty noudattamaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa, sen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet ja ilmoitettava asiasta asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tällaisiin toimenpiteisiin voi tarvittaessa sisältyä varmentamista koskevan lisätyön suorittaminen, joko suoraan tai tällaisia tehtäviä ulkoistamalla, asianomaisessa tytäryhtiössä.

3. Jos konsernin tilintarkastajaan kohdistetaan laaduntarkastus tai tutkinta, joka koskee konsernin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa, konsernin tilintarkastajan on pyydettyä asetettava toimivaltaisen viranomaisen saataville hallussaan oleva asiaankuuluva dokumentaatio, joka liittyy asianomaisen riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai tilintarkastajien, lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastajien taikka kolmannen maan tilintarkastusyksikö(-ide)n tai tilintarkastusyhteisö(-je)n konsernin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa varten suorittamaan varmennustyöhön, mukaan lukien kaikki kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannon kannalta merkitykselliset työpaperit.

Toimivaltainen viranomainen voi pyytää lisädokumentaatiota varmennustyöstä, jonka lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisö(-t) ovat suorittaneet konsernin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa varten, asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta 36 artiklassa.

Jos konsernin emoyhtiön tai tytäryhtiön kestävyysraportoinnin varmentaa tai varmentavat kolmannen maan tilintarkastaja(t) tai tilintarkastusyksikkö tai -yksiköt, toimivaltainen viranomainen voi pyytää lisädokumentaatiota jonkin kolmannen maan tilintarkastajan tai tilintarkastajien tai kolmannen maan tilintarkastusyksikö(-ide)n suorittamasta varmennustyöstä kolmannen maan asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta työskentelyjärjestelyjen kautta.

Poiketen siitä, mitä kolmannessa alakohdassa säädetään, jos konsernin emoyhtiön tai tytäryhtiön kestävyysraportoinnin on varmentanut tai ovat varmentaneet riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja(t), kolmannen maan tilintarkastaja(t) tai tilintarkastusyksikkö tai -yksiköt, joka ei ole sopinut tai jotka eivät ole sopineet työskentelyjärjestelyistä, konsernin tilintarkastajan on pyydettäessä vastattava myös tällaisen (tällaisten) riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai tilintarkastajien tai tilintarkastusyksikö(-ide)n suorittamaa varmennustyötä koskevan lisädokumentaation asianmukaisen toimittamisen varmistamisesta, mukaan lukien konsernin kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannon kannalta merkitykselliset työpaperit. Kyseisen toimittamisen varmistamiseksi konsernin tilintarkastajan on säilytettävä itsellään jäljennökset kyseisestä dokumentaatiosta tai vaihtoehtoisesti sovittava riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai tarjoajien, kolmannen maan tilintarkastajan tai tilintarkastajien tai tilintarkastusyksikö(-ide)n kanssa siitä, että sillä on pyydettäessä rajoittamaton pääsy asiakirjoihin, tai ryhdyttävä muihin asianmukaisiin toimiin. Jos oikeudelliset tai muut syyt tekevät mahdottomaksi varmentamiseen liittyvien työpapereiden siirtämisen kolmannesta maasta konsernin tilintarkastajalle, tämän säilyttämässä dokumentaatioissa on oltava todiste siitä, että se on ryhtynyt asianmukaisiin menettelyihin saadakseen pääsyn tilintarkastusdokumentaatioon, ja jos on kyse muista kuin kolmannen maan kansallisesta lainsäädännöstä johtuvista oikeudellisista esteistä, todiste kyseisen esteen olemassaolosta."

14) Korvataan 28 artiklan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

"e) on oltava lausunto ja lausuma, joiden molempien on perustuttava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun tilintarkastuksen aikana tehtyyn työhön"

14 a) Lisätään 28 a artikla:

"28 a artikla

Kestävyysraportoinnin varmennusraportti

1. Lakisääteisten tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on esitettävä kestävyysraportoinnin varmentamisen tulokset kestävyysraportoinnin varmennusraportissa. Raportti on laadittava 26 a artiklassa tarkoitettujen komission, tai kunnes komissio hyväksyy 26 a artiklassa tarkoitetut varmennusstandardit, jäsenvaltioiden hyväksymien varmennusstandardien vaatimusten mukaisesti.
2. Kestävyysraportoinnin varmennusraportin on oltava kirjallinen ja siinä
  - a) on määriteltävä yhteisö, jonka kestävyysraportointia tai konsernin kestävyysraportointia varmennustoimeksianto koskee;
  - b) on määriteltävä kestävyysraportointi tai konsernin kestävyysraportointi ja päivä, jolle se on laadittu, ja ajanjakso, jonka se kattaa, sekä yksilöitävä sen laadinnassa sovellettu kestävyysraportointikehys;
  - c) on oltava kestävyysraportoinnin varmentamisen laajuutta koskeva kuvaus, jossa on vähintään mainittava ne varmennusstandardit, joiden mukaisesti kyseinen kestävyysraportointi on varmennettu;

- d) on oltava lausunto, joka perustuu direktiivin 2013/34/EU 34 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitettuun kestävyysraportoinnin varmentamisen aikana tehtyyn työhön.
3. Jos kestävyysraportoinnin varmentaa vähintään kaksi lakisääteistä tilintarkastajaa tai tilintarkastusyhteisöä, niiden on oltava yksimielisiä kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannon tuloksista ja annettava yhteinen kertomus ja lausunto. Jos asiasta vallitsee erimielisyys, kunkin lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on annettava kestävyysraportoinnin varmennusraportin erillisissä kappaleissa oma erillinen lausuntonsa ja ilmoitettava erimielisyyden syy.
4. Lakisääteisen tilintarkastajan on allekirjoitettava ja päivättävä kestävyysraportoinnin varmennusraportti. Jos kestävyysraportoinnin varmentaa tilintarkastusyhteisö, ainakin tilintarkastusyhteisön puolesta kestävyysraportoinnin varmennuksen suorittavan lakisääteisen tilintarkastajan tai suorittavien lakisääteisten tilintarkastajien on allekirjoitettava kestävyysraportoinnin varmennusraportti. Jos lakisääteisen tilintarkastuksen suorittaa samanaikaisesti vähintään kaksi lakisääteistä tilintarkastajaa tai tilintarkastusyhteisöä, kaikkien lakisääteisten tilintarkastajien tai vähintään niiden lakisääteisten tilintarkastajien, jotka varmentavat kestävyysraportoinnin tilintarkastusyhteisön puolesta, on allekirjoitettava kestävyysraportoinnin varmennusraportti. Poikkeustapauksissa jäsenvaltiot voivat säätää, että näitä allekirjoituksia ei tarvitse julkistaa, jos julkistaminen voisi johtaa kenen tahansa henkilön henkilökohtaiseen turvallisuuteen kohdistuvaan välittömään ja merkittävään uhkaan.

Joka tapauksessa kyseisen henkilön nimen tai kyseisten henkilöiden nimien on oltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tiedossa.

5. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että jos sama lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen ja kestävyysraportoinnin varmentamisen, varmennusraportti voidaan sisällyttää erillisenä osana tilintarkastuskertomukseen.
6. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön konsernin kestävyysraportoinnista antaman raportin on oltava 1–5 kohdan vaatimusten mukainen."

15) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

"d) laaduntarkastuksia suorittavilla henkilöillä on oltava asianmukainen ammatillinen koulutus ja tarvittava kokemus lakisääteisen tilintarkastuksen ja tilinpäätösraportoinnin alalla sekä tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamisen ja kestävyysraportoinnin tai muiden kestävyteen liittyvien palveluiden alalla sekä laaduntarkastuksiin pätevöittävä erityiskoulutus;"

aa) Korvataan 1 kohdan f alakohta seuraavasti:

"f) laaduntarkastuksissa, joihin kuuluu valikoidun tilintarkastusaineiston ja tapauksen mukaan varmennuskansioiden asianmukainen tarkastaminen, on arvioitava voimassa olevien tilintarkastusstandardien ja tapauksen mukaan varmennusstandardien sekä riippumattomuutta koskevien vaatimusten noudattamista, käytettyjen resurssien määrää ja laatua, tilintarkastuspalkkioita ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta veloitetuista maksuista ja tilintarkastusyhteisön sisäistä laadunvalvontajärjestelmää;"

b) Korvataan 1 kohdan h alakohta seuraavasti:

"h) laaduntarkastukset on tehtävä riskianalyysin perusteella ja jos on kyse 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määritellyjä lakisääteisiä tilintarkastuksia ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja suorittavista lakisääteisistä tilintarkastajista ja tilintarkastusyhteisöistä, vähintään joka kuudes vuosi;"

c) Korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) laaduntarkastajilla on oltava asianmukainen ammatillinen koulutus ja tarvittavaa kokemusta lakisääteisen tilintarkastuksen ja tilinpäätösraportoinnin alalla sekä tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamisen ja kestävyysraportoinnin alalla ja laaduntarkastuksiin pätevöittävä erityiskoulutus;"

d) Lisätään 2 a kohta seuraavasti:

"2 a) Jäsenvaltiot voivat vapauttaa 31 päivään joulukuuta 2025 saakka kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyviä laaduntarkastuksia tekevät henkilöt vaatimuksesta, jonka mukaan heillä on oltava tarvittavaa kokemusta kestävyysraportoinnin varmentamisesta ja kestävyysraportoinnista tai muista kestävyysraportoinnin liittyvistä palveluista."

15 a) Korvataan 30 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että puutteellisesti suoritettujen lakisääteisten tilintarkastusten ja kestävyysraportoinnin varmentamisen havaitsemiseksi, korjaamiseksi ja ehkäisemiseksi on olemassa tehokkaat tutkinta- ja seuraamusjärjestelmät.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lakisääteisiin tilintarkastajiin ja tilintarkastusyhteisöihin sovelletaan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, jos lakisääteisiä tilintarkastuksia ja kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja ei ole suoritettu tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi hyväksytyjen säännösten ja tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 537/2014 mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden siviilioikeudellisia vastuujärjestelmiä.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla vahvistamatta hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä sellaisten rikkomisten osalta, joihin jo sovelletaan kansallista rikosoikeutta. Tässä tapauksessa niiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikoslainsäädännön säännökset."

15 aa) Lisätään 30 a artiklan 1 kohtaan cc alakohta seuraavasti:

"cc) väliaikainen kieltö, jonka kesto on enintään kolme vuotta ja jonka mukaan lakisääteinen tilintarkastaja, tilintarkastusyhteisö tai keskeinen kestävyyskumppani ei saa varmentaa kestävyysraportointia ja/tai allekirjoittaa varmennusraportteja;"

15 b) Lisätään 30 a artiklan 1 kohtaan dd alakohta seuraavasti:

"dd) ilmoitus, että varmennusraportti ei täytä tämän direktiivin 28 a artiklan vaatimuksia;"

16 a) Muutetaan 32 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"3. Toimivaltaisen viranomaisen johdossa on oltava lakisääteiseen tilintarkastukseen ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvien alojen asiantuntijoita, jotka eivät toimi lakisääteisinä tilintarkastajina. Heidät on valittava riippumattoman ja avoimen nimitysmenettelyn mukaisesti."

b) Korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) ammattietiikkaa ja tilintarkastusyhteisöjen sisäistä laadunvalvontaa, tilintarkastusta ja kestävyysraportoinnin varmentamista koskevien normien antamista, paitsi jos jäsenvaltioiden muut viranomaiset hyväksyvät tai antavat kyseiset normit;"

17) Lisätään 36 a artikla seuraavasti:

"36 a artikla

Kestävyysraportoinnin varmentamista koskevat jäsenvaltioiden väliset sääntelyjärjestelyt

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan soveltuvin osin 34 ja 36 artiklan vaatimuksia, jotka koskevat tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta."

17 a) Lisätään 37 artiklan 1 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

"Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön nimeämiseen kestävyysraportoinnin varmentamista varten on sovellettava ensimmäisen alakohdan säännöksiä."

17 b) Lisätään 37 artiklan 2 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

"Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön nimeämiseen kestävyysraportoinnin varmentamista varten on sovellettava ensimmäisen alakohdan säännöksiä."

18 a) Korvataan 37 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Mahdolliset sopimuslausekkeet, joilla tarkastettavan yhteisön yhtiökokouksen tai jäsenten kokousten 1 kohdan mukaisesti tekemä valinta, joka koskee tietyn lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön valitsemista suorittamaan kyseisen yhteisön lakisääteinen tilintarkastus ja tapauksen mukaan varmentamaan kestävyysraportointi, rajataan tiettyihin luokkiin kuuluviin tai tietyissä luetteloissa mainittuihin lakisääteisiin tilintarkastajiin tai tilintarkastusyhteisöihin, on kiellettävä. Tällaiset mahdollisesti olemassa olevat lausekkeet on katsottava mitättömiksi."

18 b) Korvataan 38 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt voidaan erottaa ainoastaan asianmukaisin perustein. Kirjanpitokäsittelyä, tilintarkastusmenettelyjä tai tapauksen mukaan kestävyysraportointia tai varmennusmenettelyjä koskevat mielipide-erot eivät ole asianmukaisia erottamisperusteita."

18 c) Lisätään 38 artiklan 2 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

"Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ilmoitusvelvollisuus koskee myös kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa."

19) Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 4 a kohta seuraavasti:

"4 a. Jäsenvaltiot voivat sallia, että tarkastusvaliokunnalle määrätyt kestävyysraportointiin ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tehtävät suorittaa kokonaan hallinto- tai valvontaelin tai hallinto- tai valvontaelimen perustama erityinen elin."

b) Korvataan 6 kohdan a–e alakohta seuraavasti:

- "a) tiedotettava tarkastettavan yhteisön hallinto- tai valvontaelimelle lakisääteisen tilintarkastuksen tuloksista ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamiseen tuloksista sekä selitettävä, miten lakisääteinen tilintarkastus ja kestävyysraportoinnin varmentaminen edistivät taloudellisen ja kestävyysraportoinnin luotettavuutta ja mikä oli tarkastusvaliokunnan rooli tässä prosessissa;
- b) seurattava taloudellisen ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin prosessia, myös direktiivin 2013/34/EU 29 d artiklassa tarkoitettua digitaalista raportoinnin prosessia ja prosessia, jonka yritys toteuttaa mainitun direktiivin 29 b artiklan nojalla hyväksytyjen standardien mukaisesti raportoitujen tietojen yksilöimiseksi, ja annettava suosituksia tai ehdotuksia sen luotettavuuden varmistamiseksi;
- c) seurattava riippumattomuudestaan tinkimättä yrityksen sisäisen laadunvalvonnan ja riskienhallintajärjestelmien sekä sen sisäisen tarkastuksen, jos sellainen on, tehokkuutta tarkastettavan yhteisön taloudellisen ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin, myös direktiivin 2013/34/EU 29 d artiklassa tarkoitettun yrityksen digitaalisen raportoinnin kannalta;
- d) seurattava tilinpäätösten ja konsernitilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta sekä tarvittaessa kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista ja erityisesti niiden suorittamista ottaen huomioon toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) N:o 537/2014 26 artiklan 6 kohdan mukaisesti tekemät havainnot ja päätelmät;

- e) tarkkailtava ja seurattava tämän direktiivin 22, 22 a, 22 b, 24 a, 24 b, 25 b, 25 c ja 25 d artiklan sekä asetuksen (EU) N:o 537/2014 6 artiklan mukaista lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisöjen riippumattomuutta ja erityisesti muiden kuin tilintarkastuspalvelujen tarjoamista tarkastettavalle yhteisölle mainitun asetuksen 5 artiklan mukaisesti;"

20) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä 15, 16 ja 17 artiklan mukaisesti kaikki kolmansien maiden tilintarkastajat ja tilintarkastusyksiköt, jos kyseinen kolmannen maan tilintarkastaja tai tilintarkastusyksikkö antaa tilintarkastuskertomuksen sellaisen yrityksen tilinpäätöksestä tai konsernitilinpäätöksestä tai tapauksen mukaan kestävyysraportointia tai konsernin kestävyysraportointia koskevasta varmennusraportista, joka on perustettu unionin ulkopuolella ja jonka siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi kyseisen jäsenvaltion direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, paitsi jos kyseinen yritys laskee liikkeeseen ainoastaan voimassa olevia velkapapereita, joihin sovelletaan jotakin seuraavista:

- a) kyseiset arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY⁶⁴ 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla jäsenvaltion säännellyllä markkinalla ennen 31 päivää joulukuuta 2010, ja niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä on vähintään 50 000 euroa tai, jos on kyse muun valuutan määräisistä velkapapereista, niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä vastaa vähintään 50 000:tta euroa;
- b) kyseiset arvopaperit otetaan kaupankäynnin kohteeksi direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla jäsenvaltion säännellyllä markkinalla 31 päivästä joulukuuta 2010, ja niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä on vähintään 100 000 euroa tai, jos on kyse muun valuutan määräisistä velkapapereista, niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä vastaa vähintään 100 000:tta euroa."

aa) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Kolmansien maiden tilintarkastajien tai tilintarkastusyksiköiden, joita ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, laatimilla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla tilinpäätöksiä tai konsernitilinpäätöksiä koskevilla tilintarkastuskertomuksilla tai tapauksen mukaan kestävyysraportointia tai konsernin kestävyysraportointia koskevilla varmennusraporteilla ei ole oikeusvaikutusta kyseisessä jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 46 artiklan soveltamista."

---

⁶⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltio voi rekisteröidä kolmannen maan tilintarkastusyksikön tilinpäätösten tilintarkastuksia varten vain, jos

- a) kolmannen maan tilintarkastusyksikön hallinto- tai johtoelimen jäsenten enemmistö täyttää 4–10 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset, lukuun ottamatta 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan vaatimuksia;
- b) kolmannen maan tilintarkastusyksikön puolesta tilintarkastuksen suorittava kolmannen maan tilintarkastaja täyttää 4–10 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset, lukuun ottamatta 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan vaatimuksia;
- c) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilinpäätösten tai konsernitilinpäätösten tilintarkastukset suoritetaan 26 artiklassa tarkoitettujen kansainvälisten tilintarkastusstandardien sekä 22, 22 b ja 25 artiklassa säädettyjen vaatimusten tai niitä vastaavien standardien ja vaatimusten mukaisesti;
- d) se julkaisee verkkosivustollaan vuosittain avoimuusraportin, joka sisältää asetuksen N:o (EU) N:o 537/2014 13 artiklassa tarkoitetut tiedot, tai noudattaa vastaavia julkistamisvaatimuksia.

Jäsenvaltio voi rekisteröidä kolmannen maan tilintarkastusyksikön kestävyysraportoinnin varmentamista varten vain, jos

- a) kolmannen maan tilintarkastusyksikön hallinto- tai johtoelimen jäsenten enemmistö täyttää 4–10 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset;
  - b) kolmannen maan tilintarkastusyksikön puolesta tilintarkastuksen suorittava kolmannen maan tilintarkastaja täyttää 4–10 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset;
  - c) 1 kohdassa tarkoitettu kestävyysraportointi tai konsernin kestävyysraportointi varmennetaan 26 a artiklassa tarkoitettujen varmennusstandardien sekä 22, 22 b, 25 ja 25 b artiklassa säädettyjen vaatimusten tai niitä vastaavien standardien ja vaatimusten mukaisesti;
  - d) se julkaisee verkkosivustollaan vuosittain avoimuusraportin, joka sisältää asetuksen N:o (EU) N:o 537/2014 13 artiklassa tarkoitettut tiedot, tai noudattaa vastaavia julkistamisvaatimuksia."
- c) Korvataan 5 a kohta seuraavasti:
- "5 a. Jäsenvaltio voi rekisteröidä kolmannen maan tilintarkastajan tilinpäätösten tilintarkastuksia varten vain, jos tämä täyttää tämän artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa säädetty vaatimukset.

Jäsenvaltio voi rekisteröidä kolmannen maan tilintarkastajan kestävyysraportoinnin varmentamista varten vain, jos tämä täyttää tämän artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b, c ja d alakohdassa säädetyt vaatimukset."

ca) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan ja toisen alakohdan d alakohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, siirretään komissiolle valta päättää kyseisessä alakohdassa tarkoitettua vastaavuudesta täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Jäsenvaltiot voivat arvioida tämän artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa ja toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua vastaavuutta siihen saakka, kun komissio on tehnyt tällaisen päätöksen.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 48 a artiklan mukaisesti niiden yleisten vastaavuutta koskevien kriteerien vahvistamiseksi, joita käytetään, kun arvioidaan, tehdäänkö tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilinpäätösten tilintarkastukset ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentaminen 26 artiklassa tarkoitettujen kansainvälisten tilintarkastusstandardien ja 26 a artiklassa tarkoitettujen varmennusstandardien sekä 22, 24 ja 25 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on käytettävä tällaisia kaikkiin kolmansiin maihin sovellettavia kriteereitä, kun ne arvioivat vastaavuutta kansallisesti."

21) Muutetaan 48 a artikla seuraavasti:

a) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 26 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. "b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 26 artiklan 3 kohdassa, 26 a artiklan 2 kohdassa, 45 artiklan 6 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa ja 47 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN."

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Edellä olevien 26 artiklan 3 kohdan, 26 a artiklan 2 kohdan, 45 artiklan 6 kohdan, 46 artiklan 2 kohdan ja 47 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella."

4 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 537/2014

Muutetaan asetus (EU) N:o 537/2014 seuraavasti:

- 1) Korvataan 4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannot ja muut kuin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut palvelut, joita vaaditaan unionin tai kansallisessa lainsäädännössä, eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan ensimmäisessä alakohdassa määriteltyjä rajoja sovellettaessa."

- 2) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohta seuraavasti:

"kirjanpito sekä kirjanpitoaineiston ja tilinpäätöksen laatiminen sekä kestävyysraportoinnin laatiminen;"

b) Lisätään 4 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

"Kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantojen tarjoamiseksi ei tarvita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tarkastusvaliokunnan antamaa lupaa."

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 1–3 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä = 18 kuukautta voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja 1 artiklan säännöksiä sovelletaan

- a) 1 päivänä tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkaviin varainhoitovuosiin:
  - i) direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyihin suuriin yrityksiin, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja jotka täyttävät tilinpäätöspäivinä kriteerin, jonka mukaan niiden työntekijämäärä tilikauden aikana on keskimäärin 500;
  - ii) direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, jotka ovat mainitun direktiivin 3 artiklan 7 kohdassa määriteltyjä suuren konsernin emoyrityksiä ja jotka täyttävät tilinpäätöspäivinä kriteerin, jonka mukaan niiden yhteenlaskettu työntekijämäärä on keskimäärin 500 tilikauden aikana;
- b) 1 päivänä tammikuuta 2025 tai sen jälkeen alkaviin varainhoitovuosiin:
  - i) muihin kuin a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuihin direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyihin suuriin yrityksiin;
  - ii) muihin kuin a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 7 kohdassa määriteltyihin suuren konsernin emoyrityksiin;

- c) 1 päivänä tammikuuta 2026 tai sen jälkeen alkaviin varainhoitovuosiin:
- i) direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyihin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;
  - ii) pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin edellyttäen, että ne ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja suuria yrityksiä tai 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;
  - iii) vakuutusalan kytkösyrityksiin ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin edellyttäen, että ne ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja suuria yrityksiä tai 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja 2 artiklan säännöksiä sovelletaan

- a) 1 päivänä tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkaviin varainhoitovuosiin:
- i) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä suuria yrityksiä ja jotka täyttävät tilinpäätöspäivinä kriteerin, jonka mukaan niiden työntekijämäärä tilikauden aikana on keskimäärin 500;
  - ii) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 7 kohdassa määriteltyjä suuren konsernin emoyrityksiä ja jotka täyttävät tilinpäätöspäivinä kriteerin, jonka mukaan niiden yhteenlaskettu työntekijämäärä tilikauden aikana on keskimäärin 500;

- b) 1 päivänä tammikuuta 2025 tai sen jälkeen alkaviin varainhoitovuosiin:
- i) muihin kuin a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuihin direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä suuria yrityksiä;
  - ii) muihin kuin a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 7 kohdassa määriteltyjä suuren konsernin emoyrityksiä;
- c) 1 päivänä tammikuuta 2026 tai sen jälkeen alkaviin varainhoitovuosiin:
- i) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjä pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;
  - ii) liikkeeseenlaskijoihin, jotka määritellään pieniksi ja rakenteeltaan yksinkertaisiksi laitoksiksi edellyttäen, että ne ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja suuria yrityksiä tai 3 artiklan 2 kohdassa ja 3 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;
  - iii) liikkeeseenlaskijoihin, jotka määritellään vakuutusalan kytkösyrityksiksi tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiksi edellyttäen, että ne ovat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja suuria yrityksiä tai 3 artiklan 2 kohdassa ja 3 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä ja jotka eivät ole mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä mikroyrityksiä;

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja 3 artiklan säännöksiä sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkaviin varainhoitovuosiin.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Direktiivin 4 artiklan soveltamispäivä

Tämän direktiivin 4 artiklaa sovelletaan 5 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan mukaisiin varainhoitovuosiin.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

8 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille. Tämän direktiivin 4 artikla on kuitenkin kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja